

G. Castonier

SVERIGES TRAGEDI

Forsknings-
förlaget
Rafael

Statsbiblioteket

400021493307

BREV INRIKES SVERIGE

10714 02010

10714 02010

2000

1-115

3366

STATSBIBLIOTEKET

27

Sveriges Tragedi

Redigerad av
G. Castonier

Till svenska av
Christina Carlzon

Forlaget Rafael

Sveriges Tragedi

Redigerad av
G. Castonier

Danska originalets titel:
Sveriges Tragedie

Utgiven av
Föreningen Dansk Kultur
på forskningsförlaget Rafael
2007

Välkommen med förfrågningar,
kommentarer och beställningar
via e-post:
kalle@sverigesfriaradio.se

Tryckt hos
PoBe sats & repro
DK 6430 Nordborg

Omslagsbild:
Carl Larsson + manipulation

ISBN 978-87-91107-23-8

*Tack till alla svenskar
som har bidragit till boken!*

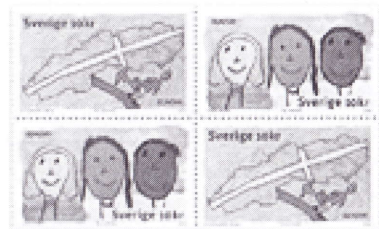
Till svenska av
Christina Carlzon

Sveriges Tragedi utgavs första gången
2007 i Danmark på initiativ av den på
kristen grund arbetande Föreningen
Dansk Kultur. Syftet var att ge danska
väljare tillgång till den svenska op-
positionens syn på det mångkulturella
projektet, som komplement till mass-
medias politiskt korrigerade presen-
tation av grannlandet.

Denna upplaga trycktes i oktober 2007
och är en översättning från danskan.
Utgivare är Forskningsförlaget Rafael
och tryckningen har möjliggjorts ge-
nom stöd från Föreningen Dansk Kultur
och den svenska Internetradio-stationen
Sveriges Fria Radio.

www.sverigesfriaradio.se

*Barnteckningar av
"INTEGRATION"
beställt av posten.*

Innehåll

Kapitel 1. SVERIGE DÅ OCH NU

Svensk mentalitet är obegriplig!	6
Drömmar om den gemensamma marknaden	7
Invasionen – avtalat av EU och godkänt av Sveriges regering	9
Att vara svensk	10
Politisk korrekt viking	12

Kapitel 2. DEN SVENSKA POLITIKEN

Riksdagspartierna terroriserade befolkningen med hot	13
Husägares bekymmer	13
Vad med skolbarnen?	13
För enkelt att fuska med!	14
Som i en bananrepublik	14
„Jävla politiker“	15
Vad är svensk demokrati?	16
„Jalla, nu klär vi julgranen“	17
„Bara vi som vet“	18
En „helt naturlig“ policy	18
Riksdagsvalet 2002 chockerade regeringen	19
Arbetslösheten	21

Kapitel 3. RÄCKER VÄLFÄRDEN TILL ALLA

Välfärden faller sönder	22
Bara ett ägg!	22
Åldringen i Malmö	22
Polisförbundet varnar	24

Kapitel 4. ARBETSMARKNAD OCH EKONOMI

av universitetslektor Lars Jansson	
1. Befolkningen i Sverige	25
2. Invandrarbefolkningen på arbetsmarknaden	27
3. Invandringens ekonomi	28

Kapitel 5. INVANDRINGEN PÅ GOTT OCH ONT

Kallas inte ens till intervju	32
Den stenrika shejken	32
Argusögon	33
Argusrapporten blottade statens slentrian	34
Inlägg på nätet i „Exilen“ i oktober 2005	35
Asylknep	35
„Apatiska“ barn	36
Fler knep	37
Studiebesök	38
„Största invandringen någonsin – vi skriver historia!“	38
Nu måste det upphöra!	39

Kapitel 6. KRIMINALITETEN I SVERIGE

Kriminaliteten växer medan samhället ser på	40
Vägen till avgrunden	40
Skolbränder	41

MORD	41
Mordet i Salem den 9 december 2000	42
Fyra rån mord skrämde upp smålänningarna	42
Våldtäkt är ett vapen	43
Kyskhetsbälte och pepparspray	44
Taquia	44
Kriminalitetens „fria rörlighet“	45
Kapitel 7. ISLAM SOM INSLAG I MÅNGFALDEN	
Religionsfrihet	46
Islam i Sverige	46
Moskéer	46
På galna vägar	46
Omskärelse	49
„Det muslimska brödrskapet“	50
Antisemitism	51
Nedbrytningen av svensk kultur öppnar för islamisering	52
Muslimska namn i almanackan	52
Kapitel 8. DE NYA „RELIGIONERNA“	
De förblindade marxisterna	53
RFSL Riksförbundet För Sexuellt Likaberättigande	53
„På tiden att uppdatera“	54
Vad får man be vår Herre om i Sverige	54
Diskrimineringsombudsmannen	55
– och ännu mera	55
Kapitel 9. RASISM OCH FRÄMLINGSFIENTLIGHET	
Lögnerna om rasism och främlingshat	56
Rasistiska symboler	57
Hatfulla uttalanden	57
Vad får vi säga?	58
„NEGER“	58
Kränkande kvartersnamn	58
Negerkyss	60
Det heter ju faktiskt negerbulle	61
Negerbullekriget	62
Dyrt fiasko!	63
En odemokratisk rektor	64
Malteserkorset	65
Politiskt okorrekt får underkänt!	65
„Välkommen till Karlskrona!“	66
Kapitel 10. EU OCH SVERIGE	
Den europeiska unionen	67
EU-övervakning av medborgarna	68
EUMC:s journalistprogram	70
Begränsning av Internetanvändarnas yttrandefrihet	70
Sverige bakom EU:s skärpta kontroll av yttrandefriheten	71
EU-fuskverk	73
Lite om EU:s hittillsvarande arbete	73
Har maffian foten inne i EU: s högborg?	77
Avslutningsvis: Vad kan vi göra?	78

KAPITEL 1 SVERIGE DÅ OCH NU

Fram till 1970-talet var Sverige ett svenskt land, där invånarna hade en gemensam historia och gemensamma grundläggande värderingar. Folket hade genom val utsett makten i landet och utvecklat en väl fungerande demokrati.

Sverige hade under 1960-talet haft en viss arbetskraftinvandring. Dessa invandrare började omgående arbeta och lärde sig svenska på egen hand och assimilerades i samhället. Landet var också en fristad för många politiskt och fackligt aktiva som blev förföljda i sina hemländer, bland annat i Chile. Många av dessa återvände hem igen när förhållandena förbättrades. Ofta återupptog de kampen därhemma för demokrati och mänskliga rättigheter.

1974 bestämde den socialdemokratiska regeringen på initiativ av Olof Palme – på välkänt diktaturmanér – att Sverige skulle bli ett mångkulturellt land. Beslutet togs utan motivering och diskussion – och utan att folket informerades eller tillfrågades.

Under de sista årtiondena har Sverige haft en massinvandring. Invandrarna kallas generellt för flyktingar av medierna och politikerna, även om bara 2-3% av dem har flyktingstatus. Någon förkämpe för demokrati och mänskliga rättigheter finns knappast bland dagens asylsökare. Däremot välkomnas nu en strid ström av utlänningar som praktiserar en fundamental religionsutövning vilken bland annat utmärker sig genom massivt kvinnoförtryck och hat mot det fria och öppna västerländska samhället.

En gång i tiden hade Sverige ghettoliknande bostadsområden, men de upphörde efter 1945. Med den multikulturella invandringen fick Sverige nya ghettoområden, befolkat av de nya svenskarna, som håller fast vid sina sedvänjor och värderingar från mycket fjärran kulturområden. I dessa ghetton är arbetslösheten stor och kriminaliteten och hatet mot det svenska samhället och svenskarna växer.

Samtidigt som det svenska etablissemanget öppet föraktar uttryck för nationell och kulturell samhörighet/identitet hos svenskarna och betecknar nationalism som rasism eller till och med som nazism, berömmar de invandrarnas kulturer och beskriver dessa som intressanta och berikande.

Demokrati fungerar bäst hos en befolkning med gemensam nationell och kulturell identitet. I ett multikulturellt samhälle ersätts folkets makt över sitt land med en kamp om makten och inflytandet mellan olika etniska grupper. Kampen leder till konflikter, som förstärker skillnaden mellan folkgrupperna. Erfarenheten från många av dagens multikulturella samhällen bekräftar detta. Vi ser också hur de etniska konflikterna växer i många av Europas länder.

Det globala storkapitalet och EU har förklarat krig mot det vita västerländska europeiska folkstyret, fria och öppna samhällen och vill ersätta dem med rasblandade (etniskt blandade) och multikulturella samhällen. De svenska politikerna är tjänstvilliga medlöpare och anstränger sig ytterligare för att öka antalet invånare med mycket främmande kulturmönster.

Man kan dra paralleller med de danska och norska riksdagspartiernas agerande under den tyska ockupationen och de svenska partiernas agerande idag.

Svensk mentalitet är obegriplig!

Svenskarna är mycket auktoritetstroga! Det måste vara härligt att regera i Sverige! I alla livets sammanhang bör medelsvensson inte träda fram på arenan. Man skriver heller inte insändare. Gör man det ändå är det ofta under ett påhittat namn. Det kan man i Sverige eftersom alla önskar att vara anonyma. När bara tidningsredaktionen känner till ens riktiga namn!

Anonymitet är till fördel för makthavarna eftersom läsarskribenterna inte kan kontakta varandra och bilda gemensamt motstånd. Redaktionerna censurerar insändarbrev för att slippa åtal för rasism och hets mot folkgrupp. Svenskarna är inte skapta för demokrati. De vågar inte ta på sig de friheter

och det ansvar som det innebär. Till detta kommer att massmedierna ofta sviker befolkningen genom att tuga om obehagliga sanningar.

Svenskarna hålls i okunnighet. Är det en order uppifrån? När ett folk inte får besked och inte har möjlighet att kritisera så återstår bara de mera brutala protestmöjligheterna! Det skulle naturligtvis vara bättre att öppet och demokratiskt kunna diskutera allt som angår ett land och ett folk.

Som författaren Wilhelm Moberg skrev 1953:

„Rätten att tala och skriva fritt och få veta sanningen i våra tidningar – var det inte just den rätten, som vi skulle försvara? ...Är inte vårt folk enigt om att det skall försvara sin frihet, sin svenska egenart, sin kultur, sina andliga och materiella värden? “

(Wilhelm Moberg: »*Det gamla Riket*«, 1953)

Drömmar om den gemensamma marknaden

Sverige har undgått krig under de senaste 200 åren.

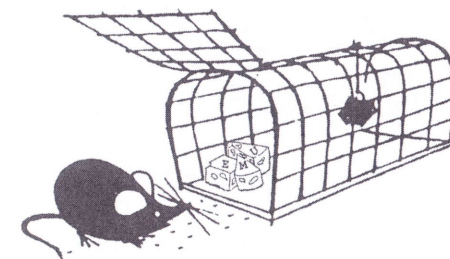
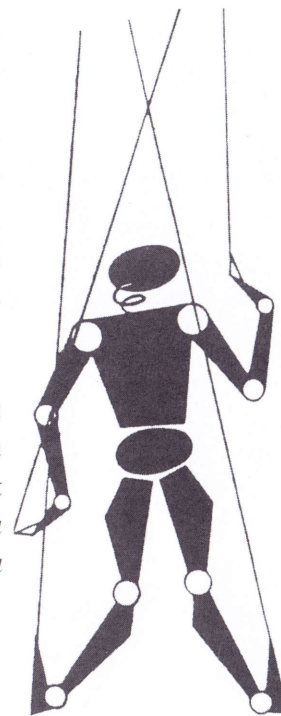
En lycklig omständighet. Men också en försvagning: bristande förståelse för mindre uppenbara samhällsfientliga tilltag och brist på försvarsvilja. Brist på insikt i propaganda och konsten att kunna läsa mellan raderna.

En europeisk gemensam marknad och aldrig mer krig! Vackra kittlande tankar. Den första gemensamma marknaden var mellan industriländerna som behövde olja. Denna förfogade araberna över. När oljekrisen kom böjde EU på huvudena för araberna och lovade att främja islam i Europa på alla sätt. Bara de fick olja. Den fick de.

Och EU fick araber i massvis.

Det farsan gör är alltid rätt. Han bytte bort allting för en säck med ruttna äpplen.

Sverige blev medlem i det EU som redan hade lovat de arabiska länderna guld och gröna skogar.

Affisch från
socialdemokraternas stödparti,
Vänsterpartiet kommunisterna.

NOLLTOLERANS

RIV NED, KLISTRA ÖVER OCH FÖRSTÖR
RASISTERNAS PROPAGANDA

SLÄNG UT
RASISTERNAS

www.nolltolerans.nu

© Snaphanen

★ UNG VÄNSTER
SKÅNE

Det skulle vara bättre att öppet kunna diskutera allt som angår ett land och ett folk.

Världshistorien visar att när ett maktimperium faller sönder uppstår det ganska snart ett nytt. Efter nazismen och kommunismen angrips vi nu på bred front av den storkapitalistiska världsordningen och dess globaliseringsprojekt, i Europa representerat av EU.

Globaliseringen siktar på öppna gränser så att kapitalet fritt kan investeras där det ger den största avkastningen. Länder som själva vill styra sin produktion, handel, import och export begränsar nämligen storkapitalets frihet och därmed dess möjlighet för tilltagande utbyte. EU vill därför utplåna gränserna och försvaga de enskilda staternas nationella självständighet och identitet.

Vi är ju alla européer! Gud bevars!

Globaliseringen använder sig inte av kanoner och tanks som tidigare imperier. I stället så splittrar man den nationella sammanhållningen genom massiv invandring av folk från en helt annan kultur. Splittra och härska! När ländernas gemensamma nämnare utplånas och de blir multikulturella försvagas deras självständighet. Det är strategin i globaliseringens EU.

Nationalstaterna skall alltså bort. Nationalist blev ett fult ord, hånat och trampat på. En kränkning av den nationalistiska befolkningen. Vad betyder det att vara nationalist? frågade man sig och spottade.

Men när svenska ishockeyspelare eller andra idrottsutövare vinner, eller när en svensk vetenskapsman eller författare får nobelpriset finns det inga gränser för de antinationellas nationella stolthet...

Antinationalismen är en överordnad politisk strategi om makt och pengar. Det finns en djup klyfta mellan den politiskt korrekta eliten och de breda folklagren. – *Ett land, ett folk och en kultur i upplösning!*

Invasionen – avtalat av EU och godkänt av Sveriges regering

Med folkvandringen kom hittills okända problem i massvis och till enorma omkostnader. Muslimer är den invandrargrupp som kräver mest särbehandling. I april 2006 skickade Sveriges muslimska förbund ett sju sidor långt brev till alla politiska partier med krav på förhållningsregler och ändringar av svenska lagar. Krav på räntefria lån, moskéer, koranskolor, religiösa fridagar, hallalslakt, imamutbildningar, m.m. Normalt får muslimska flickor inte lov att delta i gymnastik- och simundervisning i skolan. Inte heller ta del i det fria ungdomslivet som är naturligt för svensk ungdom.

I den muslimska kulturkretsen är kvinnoförtryck och så kallat hedersrelaterat våld utbredd. Något som varken myndigheter eller de högröstade feministerna intresserar sig för. Bland unga muslimer i de invandrartäta förorterna växer och trivs den västfientliga islamismen och solidariteten med Det muslimska broderskapet och andra muslimska terrornätverk.

Svenskarna har fått uppleva mord, misshandel och våldtäkter som aldrig förr. Och sett hur tillåten, harmlös yttrandefrihet som de danska Muhammed-teckningarna användes för att hetsa folk i Mellanöstern. Skrikande och hotande människor, ambassad- och flaggbränningar, mordhot mot tecknarna! Avståndet mellan de två kulturerna blev tydligt.

Några ger efter för islam och inbillar sig att muslimer kommer att behandla oss bra, om vi kommer i minoritet, som den förra jämställdhetsministern, Jens Orback, sa. Det finns ingen anledning till att tro det. I alla muslimska länder förföljs icke muslimska minoriteter.

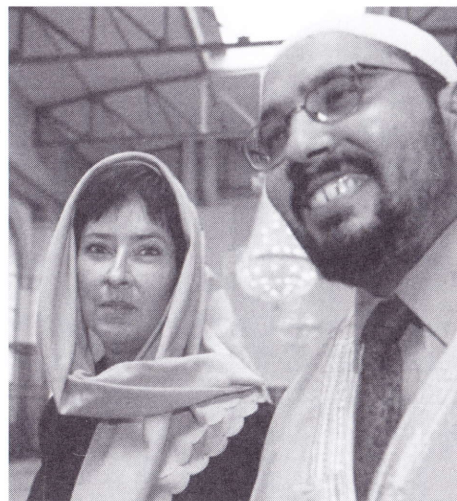
Det muslimska Fatwa-rådet för Europa är nu i gång med att skriva en författning för alla Europas muslimer. Deras lagar ska stå över det enskilda landets lagar. *(Alltså införande av sharialagar!)*

Att vara svensk

Vad är att vara svensk? frågade man när de främmande hade kommit. Vad vill det säga att vara svensk? frågade Dagens Nyheter.

„Kalla det vad fan du vill“, svarade författaren Marjaneh Bakhtiari, att äta lingonsylt och köttbullar.

Statsminister Göran Perssons svar var naturligtvis politiskt korrekt: „För mig innebär det att man lever och verkar i Sverige. Mer komplicerat än så är det nog inte.“ De flesta svarar något i stil med: „För mig betyder det egentligen bara att jag har ett svenskt pass“, sa Staffan Valdemar Holm, chef för en

Minister Mona Sahlin besöker moské
- politiskt korrekt klädd.

Gammal svensk kultur - en skampåle!

av Sveriges förnämsta kulturinstitutioner, Kungliga Dramatiska Teatern i Stockholm.

„Jag kan värdesätta många saker i detta land, men jag hittar inte något gott med nationalitetsbegreppet.“

Och Mona Sahlin sa: „*Jag tror det är det som gör svenskarna så avundsjuka på invandrarna. Ni har en kultur, en identitet, en historia, något som sammanbinder er – och vad har vi? Vi har midsommar och sådant trams.*“

Att vara svensk hänger alltså enligt globaliseringens politiska korrekthet inte samman med historia eller kultur eller språk. Man är svensk om man har ett svenskt pass!

Flaggor och andra nationella symboler hamnade i vanrykte, framtvingat av den konstanta eftergivenheten för främmande krav. I skolor med så kallat tvåspråkiga elever avskaffade man till exempel att hissa flaggan och nationalsången vid skolavslutningen eller förbjöd elever att bära tröjor med Sveriges riksvapen, de tre kronorna.

Men som den danska samhällsdebattören Ralf Pittelkow skrev i Weekendavisen den 23 april 2004: „Hur är det möjligt att föra jättestora politiska samhällsdebatter och samtidigt låtsas som om att nationalstaten inte existerar och älskas av folket?“

Den stora allmänheten tog inte avstånd från vare sig flaggan eller nationalismen. Man började tvärt emot att sätta upp flaggan vid huvudentrén.

2006 ställde Dagens Nyheter frågan „Är du glad för att vara svensk?“

18.700 läsare svarade: 70% ja
11% nej
8% hade ingen åsikt

och de resterande 11% var inte svenskar.

Politiskt korrekt viking

Riksantikvarien låter i samarbete med tidningen Gringo * den tecknade seriefiguren Vik-Inga Muhamed symbolisera vikingen – som kvinna och invandrare:

„Våra hjälmar hade oftast inga horn och vi såg inte alla ut som blondiner. Som jag sa är jag till exempel den värsta blandningen och de flesta som jag träffade såg ut som jag gjorde. Det är liksom när tidningarna skriver att alla blattar är förbrytare.

Det är naturligtvis inte sant och alla vikingarna hade inte horn på hjälmen.“
Så säger Vik-Inga Muhamed på Birkamuseets utställning: **Lever vikingen?**

Tidskriften »Forskning & Framsteg« frågar: „Ett könsneutralt, multikulturellt och antirasistiskt perspektiv är naturligtvis prisvärt. Men detta initiativ är i hög grad politiskt korrekt att det riskerar att slå tillbaka. Rimligtvis var vikingarna en blandning av folkslag och kulturer. Så beresta som de var, men finns det verkligen bevis för att de var muhammedaner, som Riksantikvarien antyder?“

Vi såg inte alla ut som blondiner.
Jag är den värsta blandningen
och de flesta jag har träffat var som jag.

*) Ungdomar i de svenska ghetto kvarteren kan inte ordentlig svenska. De pratar en lokalslang med ord från föräldrarnas språk – urdu, turkiska, arabiska etc. För att bryta ner det svenska språket och implementera användningen av invandrar slang startade den kurdiskfödda Zanyar Adami tidningen »Gringo«. Metro's chefredaktör Sakari Pikänen var med på noterna och tidningen Gringo utkom som en bilaga till gratistidningen Metro. Svenska Akademien vill nu ta med hundratals av dessa oförståeliga glosor till rotväliska i sin ordlista, även om dess uppgift är att arbeta för språkets tydlighet, uttrycksfullhet och anseende.

Adami jublar: Det är underbart. Vi har arbetat på att få in dessa ord i ordlistan för att ge dem den värdighet och status de förtjänar. De är en del av det svenska språket. Svenska Akademien får mycket att göra. 2002 hade cirka 120 000 barn i Sverige rätt till modersmålsundervisning i ett främmande språk. Allt som allt undervisas det i 123 olika tungomål! Sveriges så kallade tvåspråkiga barn kostade skolväsendet omkring 3 miljarder kronor år 2000. Nu får Svenska Akademien mycket att göra med att registrera blandningsglosorna. (Källa: Metro Stockholm 14.02. 2002).

KAPITEL 2 DEN SVENSKA POLITIKEN

Riksdagspartierna terroriserade befolkningen med hot

„Om två lika meriterade personer söker jobb på en arbetsplats med få invandrare ska den som heter Mohammed få jobbet“, sa Mona Sahlin. (Göteborgsposten 22.10.2000). Svenskarna skulle anpassa sig till invandrarna och inte tvärtom. Både i arbetslivet och i utbildningsväsendet tillämpades positiv särbehandling, det vill säga att invandrarna har företräde framför svenskarna i arbetskön och utbildning. Kraven på att komma in på de högre utbildningarna har i vissa fall sänkts.

Lagen om Hets mot folkgrupp innebär att utlänningar kan förolämpa svenskarna så mycket de vill, till exempel kalla lärarinnan för hora, medan svenskarna som uttrycker sig kritiskt mot utlänningar kan ställas inför domstol och dömas till böter eller skadeersättning.

En krogägare kan inte längre värja sig mot orosmakare. Om någon främmande nekas tillträde till krogen kan det sluta med åtal och dom samt en skadeersättning på 100 000-tals kronor.

Husägares bekymmer

En Malmöbo läste i »Sydsvenskan« att man ville flytta några barnrika arabfamiljer från invandrarghettot Rosengård ut till hans villakvarter, Bunkeflostrand. I ett brev till stadsförvaltningen frågade han bekymrat.

„Vad är meningen med att medverka till att flytta en massa araber här ut, som inte kan försörja sig själv, som högst sannolikt är kriminellt belastade och som (som normalt sett är tillsammans med araber) inte ens har viljan att vilja integrera sig, men som bara kräver saker och ting? “**Svaret var en rättssak och en dom på 50 000 kronor – femtiotusen kronor!**

Ett brev till stadsförvaltningen är ett offentligt brev, eftersom det finns offentlighet i förvaltningen. Vem vågar härnäst fråga myndigheterna i kommun, stat eller EU om invandringen?

– **Man hotar svenskarna till tystnad!**

Vad med skolbarnen?

Man påstår nästan alltid att de ofta förekommande konflikterna i våra skolor mellan grupper av svenskar och främmande elever skylls på svenskarnas

rasism och främlingsfientlighet. Redan i grundskolan får eleverna lära sig att även skepticism eller kritik av invandringspolitiken officiellt skylls på samma rasistiska främlingsfientlighet som alltså bör bekämpas på alla sätt.

Den politiska indoktrineringen av skolbarnen känns igen från före detta diktaturer i Östeuropa. EU är en aggressiv inpiskare av det multikulturella samhället och muslimsk kultur.

Av Sveriges nio miljoner medborgare har cirka två miljoner utländsk bakgrund. Om trettio år kan svenskarna vara i minoritet. Sverige är en av Europas äldsta demokratier, men är det svenska valet så korrekt som man tror i utlandet?

För enkelt att fuska med!

British Helsinki Human Rights Group skrev en avslöjande rapport om det svenska valet 2002 och några svenskar bad om valövervakning...

I Danmark går vi in i vallokalen, lämnar våra röstkort, stäms av mot en lista och får utkvitterat en ganska så lång förteckning. På denna långa förteckning står samtliga valbara partier angivna med sina kandidater. Man markerar med ett kryss i rutan vilket parti eller vilken kandidat man önskar.

Som i en bananrepublik

I Sverige i den offentliga tillgängliga entrén till vallokalen – alltså innan man kommer fram till valförrättaren – finns röstsedlarna på de valbara partierna. Varje parti har sin egen röstsedel med namn på kandidaterna (layouten är den samma för alla partierna) och de får själva ansvara för att röstsedlarna kommer ut till vallokalerna (detta inbegriper också postlokaler, sjukhus, ålderdomshem) i detta enorma land.

Röstsedlarna är inte större än ett vykort. Då det alltid finns personer i närheten som kan se vilken röstsedel man tar så tar många människor flera olika med in i vallokalen, där det hemskickade röstkortet stäms av hos en valmedarbetare. På röstsedeln markerar man med ett kryss på den kandidat man vill rösta på och lägger den i det kuvert man har fått tilldelat och låter valmedarbetaren lägga ner det i urnan.

Dessa lösa röstsedlar kan väldigt enkelt försvinna och det gör de! Det är inte något nytt. Det är något man vet och räknar med – vid alla val. Röstsedlarna trycks naturligtvis upp i mycket större antal än det finns väljare (vilket

bara det kan innebära valfusk). De gamla partierna har tillräckligt med medlemmar för att övervaka sina egna parti-röstsedlar, men det har inte mindre partier. Redan här är valet skevt. Sverige är ett långt land och

Det svenska valsystemet är alltför lätt att fuska med.

varje kommun har flera vallokaler. Det ska dock nämnas att om väljaren inte kan hitta någon röstsedel från sitt parti på valstället har han rätt till – med full giltighet – att skriva det önskade partiets namn på en blank röstsedel (om nu inte de också är borta) men hur många väljare vet det och vågar sig på det?

Sverige som har så fullt upp med att vilja kontrollera allt och alla och berätta för andra länder var skåpet ska stå, bör som ett upplyst och civiliserat land skaffa sig ett valsystem som man inte kan fuska med. Efter valet 2006 har en åtalats för fusk vid sammanräkningen.

Jävla politiker

Så hette ett program på svensk teve.

Ofta hör man folk säga att „*Sverige är den sista Sovjetstaten.*“

Göran Perssons regering satt på makten med den kommunistiska vänstern som stödparti och då det inte fanns någon opposition att tala om i riksdagen klarade regeringen och dess ministrar sig igenom otroligt många små och stora skandaler. Två politiska ministermord, odemokratiska och/eller olovliga tilltag, fusk och minnen som sviker.

Regeringsmedlemmarnas bordellbesök hos 14-åriga flickebar (!!) och hos polska prostituerade med risk för spionaffärer (nedtystad lögn, direkt order från Palme i riksdagen), Estoniakatastrofen, tsunamikatastrofen, minister Freivalds övergrepp på Sverigedemokraternas hemsida, bojkott av

israeliskt vin samt mutor på systembolaget (Göran Perssons frus ansvar), Mona Sahlins missbruk av statens kreditkort i Többeroneaffären, statssekreterare Lars Danielsons påhopp på kungen i förbindelse med resan till Brunei, Perssons avsaknad av byggnadstillstånd till sin herrgård, utnämningen till hedersdoktor, Gudrun Schymans skattefiffel etc.

Vad är svensk demokrati?

Forna Sovjet, forna östblocket, Kina, Nordkorea – alla skyltar eller har skyltat med demokrati. Hur är Sveriges demokrati?

Inget svenskt parti skryter så mycket om demokrati som socialdemokraterna. De har nästan patent på det! Ulrijke van Essen berättade på en hemsida valåret 2002, hur hon – vid ankomsten till Sverige – överraskades av de många demokratikonferenserna. Hon trodde man skulle förklara för kommunisterna vad demokrati innebar, och blev chockerad då hon upptäckte att det var precis omvänt: kommunisterna berättade om hur man skulle sprida lögn om sina „fiender“ (så kallade de sina folkvalda politiker) och hindra politiska torgmöten och demonstrationer.

Det gör man i stil med Hitlers „Sturmabteilung“ Vänsterns Ungdom (med statsbidrag) i samarbete med AFA (Antifascistisk Aktion) – med den socialdemokratiska regeringens stillatigande godkännande. Trots grundlagen och polisens plikt att skydda lovliga anmälda möten.

Vid valet 2002 vägrade brevbärarna i Mölndal att dela ut valmaterial från det valberättigade oppositionspartiet Sverigedemokraterna. De belönades med ett pris för civilt mod av deras fackförening. Något liknande hände vid det senaste valet 2006 i Stockholm – och det trots att Sverige har en „demokratiminister“. Demokratien är alltså i topp!

Socialdemokratiska partiet och dess talesmän i massmedierna har i årtionden drivit en mer eller mindre smygande propaganda för deras hållning och „demokrati“: Barnböckerna uppvisade i regel barn som var ljushyade med blå ögon och ljus hår och det var ju helt fel! Böckerna borde avspegla miljön omkring barnen (enligt teves kulturprogram).

EU-stjärnorna från jungfru Marias himmelkrona hamnade på registreringsskyltarna och bland skolböckerna är „Jalla nu klär vi julgranen“ ett strålande exempel på indoktrinering.

„Jalla, nu klär vi julgranen“

En målmedveten avsvenskningsskampanj till gymnasieelever kostade 2,8 miljoner kronor. Nedanstående text är tagen ur Jalla-boken.

Boken lanserades den 11 april 2002 vid en presskonferens – symboliskt förlagd på Medelhavsmuseet och en presentation på Södra Teatern.

Upplagan var på 250 000 stycken till ett pris av 3 miljoner kronor. Boken var ett EU-projekt och delades ut till alla elever i första och andra ring på gymnasiet, alla landets bibliotek och till flera organisationer.

Vi har under flera år arbetat med en dialog mellan västvärlden och den muslimska världen, bland annat mellan EU-länderna och länderna omkring Medelhavet. Men dialogen mellan människor är viktigare än mellan stater. Denna bok utgår från människor med rötter i muslimska kulturer. Boken distribueras till alla elever i första och andra ring på gymnasiet. Boken översätts till arabiska och engelska. Ändamålet är att skapa en bas för diskussion.

Anna Lindh
Utrikesminister

Porträtet insatt av red.

Boken är också ett bidrag till EU:s Medelhavs-samarbete där Sverige har engagerat sig för att få fler kontakter mellan EU-länderna och länderna runt Medelhavet.

Faktabladet Jalla! Lärarvägledning Jalla! Följebrev till lärarvägledningen. Boken Jalla! Finns på svenska, engelska och arabiska och kan beställas gratis från utrikesdepartementet: ud-pik-info@foreign.ministry.se

Bara vi som vet

Svensk folkkaraktär och idén om folkhemmet som den goda staten som värnar om demokrati och medborgarna, ledde till regeringens „Bara vi som vet“. Bara socialdemokraterna förstod vad demokrati var och visste att försvara den

- 1) genom massiv propaganda från barnsben
- 2) genom nedbrytning av var och en som inte var politiskt korrekt
- 3) genom människors beroende av bidrag

Det finns flera exempel på Berufsverbot, utan att det har varit baserat på uttalanden i det offentliga rummet, liksom socialdemokraternas egna partimedlemmar som har blivit utkastade från kommunalpolitiken för att de ville diskutera invandringspolitiken.

Andra faller till föga för partiet som till exempel kommunalrådet Reepalu i Malmö som insåg att staden inte kunde klara det enorma invandrarantalet; men han blev tillrättavisad.

En „helt naturlig“ policy

Danskarna trodde inte att det var sant och det tog tid innan man förstod allvaret. Men så skedde det något under valåret 2002 som genljöd över Öresund...

Kristeligt Dagblad skrev den 20 juni 02 hur ledningen för Sveriges Radio hade ålagt samhällsredaktionen Ekot att alltid beteckna de två oppositionella – men valberättigade – partierna Sverigedemokraterna och Nationaldemokraterna som „främlingsfientliga“ eftersom de „hotar det demokratiska samhällets grundidéer.“

Rolf Stengård, nyhetschef på Ekoredaktionen, tyckte inte att riktlinjerna var problematiska: „Som statsmedium har vi ansvar för att försvara demokratin och principerna om att alla människor har lika värde. Det är vår plikt att vara partiska och ta avstånd från rörelser som hotar demokratin,“ förklarade han något självmotsägande.

Striden mellan Danmark och Sverige om invandringsfrågan blossade upp när den svenska integrationsministern Mona Sahlin och statsministern Göran Persson riktade skarp kritik mot Danmarks hårda utlänningspolitik. Och danskarna beskyllde de svenska medierna för en rädsla för de verkliga problemen. Dåvarande nyhetsdirektör på Danmarks Radio, Lisbeth Knudsen, tog starkt avstånd från »Ekots« idéer

Som upptakt till bålet på Sankt Hansaften (midsommarafton) den 23 juni skrev Berlingske Tidende en ledare om häxjakten i vårt svenska broderland och citerade Lisbeth Knudsen:

„Saken är djupt problematisk för ett statsmedium som ska representera hela befolkningen... Jag är mycket förundrad. Jag är rädd för att svenskarna begår ett stort fel om de försvarar demokratin genom att förtrycka bestämda uppfattningar.“

Men nyhetschefen Silla Benkö på »Ekot« kommenterade: „Det förvånar mig att vårt policydokument väcker debatt i Danmark eftersom vi uppfattar vår politik som något helt naturlig.“

Att det skulle vara helt naturligt är knappast någon i Danmark som förstår från Dansk Folkeparti till Enhedslisten (kommunister)... men man ska komma ihåg att invandringen har varit mycket stor (2001 utgjorde invandrarna, plus deras avkomma, 21,4% av befolkningen i Sverige) samt att multikulturen är ett riksdagsbeslut från 1998. Därmed känner medierna sig berättigade till att kväva kritiken, även om invandringspolitikens ekonomiska, sociala och kulturella omkostnader ständigt blir tydligare.

Man skall också veta att politisk extremism genom 1900-talet, både åt höger och vänster, trivdes mycket „bättre“ i Sverige än i Danmark. Och det gör den fortfarande. 1930-talets och 1940-talets nazistiska strömningar var starkare i Sverige än i Danmark, liksom kommunismen under det kalla kriget.

Ett öppet samtal om invandringen som i Danmark är redan på grund av historiska orsaker svårare att genomföra i Sverige. Det politiska klimatet är så inflammerat att offentliga diskussioner är uteslutet. Vi förstår inte längre varandras politik.

Riksdagsvalet 2002 chockerade regeringen

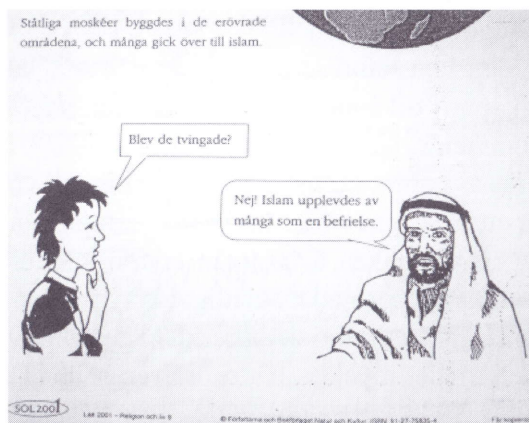
Det lilla oppositionspartiet, Sverigedemokraterna, gick framåt trots makt-havarnas förföljelse. Folket förstod sig uppenbart inte på demokrati. Nu

skulle de lära sig det. Socialdemokraterna tänkte ut en strategi och bildade ett nätverk. I Älmhult, till exempel, gjorde man i ordning en „demokrati-förberedelse“ (!!). Ledaren för projektet, socialdemokraten Stefan Jönsson, kungjorde att man skulle koncentrera sig på „likavärde och lokaldemokrati“. Det skulle „byggas nerifrån och upp“ börja med de „små barnen“.

För att känna till barnens önskemål skulle politikerna tala om demokrati på skolorna och höra hur barnen ville ha det? „Det är viktigt att de är med för att påverka sin miljö och lär sig att det går att påverka.“

Har man hört de tongångarna förut?

Som från „pionjärsystemet“ i Sovjet och liknande Hitlerjugend? Från Maos lilla röda? Eller från 1968-års revolution med dess indoktrinering på 1970- och 1980-talen i skolorna: „Barnen skall vara kritiska!“ - mot allt - med undantag mot marxismen från 1968.

Svensk skolbok

I Sverige betyder ordet „demokrati“ att man okritiskt och med alla medel, även med det grövsta våld, bekämpar de partier som vågar ha en annan uppfattning om invandringen och finanspolitiken än den – åh, så demokratiska socialdemokratin.

Man vaktar den goda staten, folkhemmet med samma metoder som man hävdar sig vilja bekämpa. Svensk politik påminner på många sätt om Tyskland när Hitler med sina stormtrupper kom till makten.

...Mona sa "att den som heter Muhammed ska få jobbet"

Arbetslösheten

Sverige har idag över en miljon arbetslösa! Det omfattar många grupper: öppet arbetslösa, arbetslösa satta i arbetsmarknadsåtgärder (till exempel kurser) deltidsarbetslösa som skulle kunna arbeta heltid för att kunna försörja sig själv, långtidssjukskrivna och förtidspensionerade, som skulle kunna arbeta om det fanns ett lämpligt arbete. Många unga försummar skolan. När de sedermera står utan jobb börjar de på Komvux, (Kommunal vuxenutbildning) och belastar därmed kommunernas ekonomi.

Det är alltså inte landets behov av professionella yrkesmän som

styr invandringen, utan uppgivna behov för skydd mot förföljelse eller av humanitär anledning.

Invandringen till Sverige består nästan uteslutande av asylsökande familjer. Muslimerna är den största gruppen. Sverige har omkring 400 000 muslimer och det ökar stadigt för varje år. Den stora tillströmningen började 1994 med amnesti för alla asylsökande och ökar stadigt med stora siffror. Årligen får cirka 60 000 personer permanent uppehållstillstånd, några gånger upp till 100 000.

Det borde vara helt klart att när industrierna flyttar utomlands behöver landet inte importera fler arbetslösa utlänningar. Men riksdagspartierna väljer tydligen att fortsätta utvecklingen av det multikulturella samhället framför kampen mot arbetslösheten. En konstant hög arbetslöshet framtvingar förr eller senare dåliga förhållanden inom arbetsrätten och de sociala trygghetsystemen.

KAPITEL 3 RÄCKER VÄLFÄRDEN TILL ALLA?

Välfärden faller sönder

För allmänheten ser Sveriges ekonomi mer och mer märkvärdig ut. Det skärs hårt ner på allt från BB till ålderdomshem, sjukhus, polisen, rättsväsendet, posten, utbildningar och allra värst på försvaret.

Bara ett ägg!

Teve visade hur en nästan blind man, som hade kommit in på ålderdomshem, önskade sig ett ägg till frukost. Det hade han ätit i hela sitt liv.

„Nej,“ sa personalen. „Det har vi inte råd med. Du kan få ett halvt ägg var morgon eller ett helt varannan morgon.“ (!!)

Kommunen var tvungen att gripa in så att han kunde få sitt ägg.

I det censurerade landet vågar ingen antyda var pengarna tar vägen och vad invandringen kostar.

Åldringen i Malmö

Från Malmö visade teve hur dåligt livet kunde vara för en åldring på 98 år. Efter en mindre operation på sjukhuset vägrade han att åka hem till sin egen lägenhet. „Jag klarar det inte, jag orkar inte mer...“

Det var pinsamt att se. Mannen kunde knappt stappla runt och behövde hjälp... Men det var inte sjukhusets ansvar. Han skickades runt, från den ena avdelningen till den andra...

„Nu sitter jag här i stolen och här stannar jag tills att ni hittar hjälp till mig,“ sa han, dödstrött på livet.

En av tittarna, som mer än någon annan kände till förhållandena i Malmö, blev så rasande att han efteråt på natten skrev ett brev till kommunalrådet Ilmar Reepalu. Denne hade tidigare givit uttryck för att Malmö var överbelastat med invandrare och kunde inte klara av mera! Men han blev satt på plats av sina partikamrater – socialdemokraterna.

Det berömda brevet från den 19 april 2005:

Malmö stadsvapen

Ilmar Reepalu, kommunalrådet i Malmö

„Hej Ilmar!

Både du och jag förväntar oss en trygg och behaglig ålderdom. Jag har de senaste dagarna följt turerna kring en gammal man i massmedierna som inget hellre vill och har med all rätt krav på det svenska samhället, att få en trygg tid under sina sista år i livet. Han har jobbat och slitit och betalt skatt efter sin förmåga hela sitt liv och nu blir han utsatt för en omänsklig behandling genom att skickas runt som ett paket mellan olika så kallade vårdformer. Psykisk misshandel. Han har rätt till ett eget boende efter sin egen vilja med den hjälp han behöver.

Punkt slut.

Du visar än en gång prov på din omänskliga sida, som en desperat sosse i nöd. Malmö kommuns kassa tillåter faktiskt den lilla utgift som det innebär att låta Gustav och många andra pensionärer leva ett bra liv i Malmö under sina sista levnadsår.

Du måste naturligtvis ändra inriktningen på ekonomin och låta mer pengar gå till åldringsvården. Dra in ditt gigantiska understöd till alla jävla blattar i Malmö (läs Rosengård) och låt svenskarna som jobbat och slitit i ett helt liv för att bygga upp Sverige, få ta del av vårt välstånd.

Jag heter Bengt Lindström och jobbar som polisinspektör i Malmö sedan många år. Är för närvarande yttre befäl och chef för samtliga poliser i Malmö som jobbar i yttre tjänst.

Tänker inte stanna kvar i Malmö och bli pensionär. Jag har mycket stor erfarenhet och kunskap om Malmö och dess positiva och negativa sidor men nu är måttet faktiskt rågat.

Du är en representant för Malmö kommun och har visat ett synnerligt dåligt ledarskap med ett omdöme och brist på empati som är lika med noll. Sydnytt har dessutom försökt ställa frågor till dig som du på ett oförskämt

sätt har vägrat svara på. Hoppas du själv blir gammal och svag och blir beroende av hjälp. Fy fan vad jag hatar dig och ditt jävla sosseparti.

Jag kräver att du tar en del av pengarna som du och dina jävla sossekollegor lägger på kriminelle Mohammed i Rosengård och satsar dom på våra svenska pensionärer istället.

Hälsningar från en 43-åring som skäms över att bo i Malmö. “

Brev till myndigheter är som tidigare nämnt *offentliga*.

Polisen blev anklagad för rasism men blev frikänd av tingsrätten. Polisväsendet avskedade honom.

Då han blev frikänd av rättsväsendet kräver han nu sitt arbete tillbaka och skadestånd på 120 000.

Också Arbetsrätten frikände polismannen och han ansattes igen i polis-kåren, men med en annan befattning.

Polisförbundet varnar

Det svenska polisförbundet lade nyligen fram en rapport med prognostisering av framtidens kriminalitetsbild i Sverige. Slutsatsen är att ” Polisens brottsbekämpning riskerar att omöjliggöras”.

Ett återkommande tema i de framtidsscenarier Polisförbundet har arbetat med, är att polisens arbete försvåras av generellt misstroende till polis och samhälle på grund av medborgarnas solidaritet med egna grupper i samhället. Polisförbundet menar också att man registrerat en genomgående upplösning av respekten för samhällsautoriteter generellt, och i en artikel i Dagens Nyheter den 7 juni 07 skriver ordförande i Polisförbundet, Jan Karlén:

”Bekämpning av morgondagens brottslighet kräver poliser med kompetens som knappast finns i dagens poliskår. Inom ett årtionde kommer den organiserade kriminaliteten att ha ökat i en omfattning som vida överstiger polisens förmåga till brottsbekämpning. Teknikutveckling och allt öppnare gränser även för brottsligheten gör att vårt polisväsen inte längre hänger med. Etniska, politiska och religiösa grupperingar med självupplevt utanförskap, liksom sänkta värderingströsklar mot narkotikabruk och våldsanvändning, undergräver den samhällssolidaritet som är nödvändig för en fungerande rättsstat. Allt detta gör att polisens arbete att utreda och bekämpa brott riskerar att omöjliggöras.”

KAPITEL 4

Nedanstående redogörelse för Sveriges arbetsmarknad och ekonomiska situation är skriven av universitetslektor *Lars Jansson*, Göteborg, januari 2007. Hans bok »Mångfald eller Vålfärd« som kom ut 2002 väckte mycket uppståndelse och naturligtvis hård kritik från de politisk-korrektas sida. Men sedan dess har Sveriges tragedi blivit mer och mer tydlig.

Lars Jansson skriver i förordet till sin bok:

Svenskarna vill ha information om vad invandringen kostar och hur den finansieras. Invandringen utgör den största utgiftsposten i den offentliga sektorn. Varje kommun borde berätta vad invandringen kostar.

ARBETSMARKNAD och EKONOMI

1. Befolkningen i Sverige

Vid slutet av 2005 uppgick Sveriges befolkning till drygt nio miljoner. Sedan början av 1990-talet har utanförskapet ökat bland annat på grund av en omfattande invandring.

Blandningen av folk från olika länder, regioner, språkområden och med skilda religiösa hemvister är mycket iögonfallande. Det handlar om folk från cirka 170 länder över hela världen. I det politiska systemet tycks man inte bekymra sig om de långsiktiga konsekvenserna, särskilt inte om dessa skulle vara negativa för Sverige. Det finns inslag i utvecklingen som förefaller öka i accelererande takt, till exempel utanförskap, utpressning och annan brottslighet samt terrorism.

Till invandrarbefolkningen räknas här utrikes födda och födda i Sverige med minst en utrikes-född förälder. Det är den definition som SCB och andra myndigheter tillämpat sedan flera decennier tillbaka. Dock har myndigheterna på senare år börjat tillämpa en annan modell som reducerar antalet personer med utländsk bakgrund.

Det nya är att de som är födda i Sverige med endast en utrikesfödd förälder i statistiken räknas till den inhemska befolkningen. De har med andra ord gjorts till svenskar. Det innebär en radikal förändring i beskrivningen av storleken på invandrarbefolkningen. Inte mindre än 587 000 personer (december 2005) har förts över till svenskbefolkningen från att tidigare ha ingått bland „personer med utländsk bakgrund“.

Samtidigt har SCB och den förra regeringen infört det onödiga begreppet: „personer med svensk bakgrund“ som omfattar ca 7,6 miljoner enligt den nya ordningen. Av dessa är 92% genuina svenskar (inhemsk befolkning) och 8% som har en utrikesfödd förälder. Förmodligen skulle inget annat land komma på idén att på analogt sätt beteckna sin majoritetsbefolkning. I Sverige är vi svenskar, i Danmark danskar, i Tyskland tyskar.

Den svenska befolkningen beskrivs i statistiken som ett slags blandfolk. Den förra regeringen deltog i beslutet, som döljer och förminskar Sverige och det svenska. Samtidigt lyfts invandrarkollektivet och mångkulturen fram och betonas. Medierna har mer och mer slopat begreppet svenskar. Både i Sveriges Radio och i teve har detta kunnat observeras. En konsekvens är att man även i olika offentliga rapporter har börjat använda begreppet „personer med svensk bakgrund“ som ersättning för begreppen svenskar eller den inhemska befolkningen. Den som vill ta del av bakgrunden till omläggningen kan läsa följande departementsskrivelser (Ds 1999:48 och Ds 2000:43, Kulturdepartementet samt Ds 2002:3. SCB och Migrationsverket).

För att bibehålla kontinuitet och jämförelser med beräkningarna i min bok *Mångkultur eller välfärd?* (2002) och till att jag ifrågasätter skälen för den statistiska minskningen av invandringens omfattning, väljer jag att behålla den tidigare beräkningsmodellen. Denna främjar heller inte en splittring av familjer som både har barn födda i utlandet och i Sverige.

Per december 2005 uppgick invandrarbefolkningen till knappt 2,1 miljoner i alla åldrar, vilket innebär 22,7% av hela befolkningen. Ett år senare är den 23%. Ökningstakten ligger i genomsnitt på drygt 0,4% per år. Om tendensen blir densamma framöver kan den svenska befolkningen komma att ersättas av en ny majoritetsbefolkning med utländsk bakgrund. Det kan bli aktuellt någon gång under andra hälften av seklet. Såvida inte svenska politiker vaknar och gör något åt situationen i tid. De som kommit till Sverige efter andra världskriget är i huvudsak ekonomiska migranter och ej flyktingar.

2. Invandrarbefolkningen på arbetsmarknaden

Den arbetsföra befolkningen med utländsk bakgrund (20-64 år) uppgick till 1,3 miljoner per december 2005. Av dessa var 824 000 utrikes födda. De som var födda i Sverige med minst en utrikesfödd förälder uppgick till 485 000. Av hela den arbetsföra befolkningen på 5,3 miljoner uppgick den med utländsk bakgrund till nästan 25%. Det har således skett en mycket kraftig ökning sedan slutet av andra världskriget, då andelen var omkring en procent.

Av de utrikes födda var ungefär en halv miljon i arbete i slutet av 2005 enligt SCB. I dessa ingår även företagare, deltidsanställda och vissa personer som deltar i arbetsmarknadsåtgärder. Sysselsättningsgraden har beräknats till drygt 60% för nämnda år. Många invandrare deltar uppenbarligen ej i arbetslivet. Totalt handlar det omkring 300 000 personer (20-64 år) som står utanför. Här finns således en betydande outnyttjad resurs. Om denna uppfyller kraven från den svenska arbetsmarknaden är en öppen fråga. I själva verket är det stora utanförskapet ett uttryck för att invandringen inte är anpassad till behoven på den svenska arbetsmarknaden.

Det har visat sig, att av de 485 000 (20-64 år) som är födda i Sverige med en eller två utrikesfödda föräldrar får en ganska stor andel sin försörjning genom studiefinansiering. I vissa åldersgrupper ända upp till 50%. Det beror bland annat på att över hälften av de som har sin härkomst i utomnordiska länder är i åldern 20-30 år. Vid en sysselsättningsgrad på 55% har cirka 265 000 arbete och 220 000 saknar arbete.

I sammanfattning betyder detta att av hela befolkningen med utländsk bakgrund på 1,3 miljoner (20-64 år) beräknas cirka 750 000 ha arbete på heltid eller deltid, medan cirka 500 000 saknar arbete. Hur många av dessa som skulle vilja ha ett arbete är inte känt. Mina beräkningar och bedömningar utgår från hela invandrarbefolkningen i arbetsför ålder (20-64 år).

Invandrarbefolkningen är överrepresenterad inom många områden i jämförelse med den inhemska befolkningen. Detta är en viktig förklaring till den lägre sysselsättningen. Andelen barn och ungdomar upp till 18 år är fem procentenheter högre än i den inhemska befolkningen. Å andra sidan är andelen ålderspensionärer bara hälften så stor som i den inhemska befolkningen. Flera undersökningar visar att invandrare har sämre hälsotillstånd än svenskar. Risken att drabbas av långvarig sjukdom är 70% högre för utrikes födda än för infödda. I spåren av invandringen följer sådana sjukdomar

som HIV, tuberkulos och diabetes. Andelen förtidspensionerade är väsentligt högre i invandrarbefolkningen än i den inhemska befolkningen. Efterfrågan på social tandvård är flera gånger högre bland invandrare. Viss överrepresentation finns inom högskolor och universitet. Även inom yrkesutbildningen har invandrarna regelmässigt varit överrepresenterade. Inom brottslighet och kriminalvård likaså. En undersökning vid tingsrätter i storstadsregioner visade att i 50% av brottmålen var de tilltalade personer med utländsk bakgrund.

En slutsats av dessa beräkningar och jämförelse är att invandringen varit och är alldeles för stor. Den har lett till ett stort överskott av arbetskraft. Troligtvis trängs många svenskar undan från arbetsmarknaden. Att vi för närvarande har över 100 000 arbetslösa ungdomar torde i stor utsträckning vara betingat av den för stora invandringen. Den inhemska befolkningens andel av hela befolkningen har minskat från ca 100 till 77% efter andra världskrigets slut. Om politikerna fortsätter med den överdådiga invandringen kommer snart en fjärdedel av den svenska befolkningen att vara utbytt mot utlänningar och före detta utlänningar från 170 länder över hela världen. Svenska politiker tycks föredra främlingar framför sin egen befolkning.

3. Invandringens ekonomi

Den omfattande invandringen ger upphov till både kostnader och intäkter för stat och kommuner. Eftersom kostnaden för invandringen är skattefinansierad finns det anledning redovisa vad riksdagen har beslutet. Följande kan betraktas som styrande riktlinjer:

- * Kostnaden för välfärden och andra gemensamma utgifter skall finansieras solidariskt.
- * Asylsökande och invandrare skall inte särbehandlas i jämförelse med befolkningen i övrigt.
- * Invandrarna beviljas permanent uppehållstillstånd utan karenstid som i många andra länder.
- * Invandrarbefolkningen utgör en mycket stor andel, för närvarande 23 procent av hela befolkningen och
- * Invandringen är ett långsiktigt projekt.

Således skall alla som flyttat till Sverige för att leva här även delta i finansieringen av alla skattefinansierade utgifter. Hur mycket var och en betalar bestäms av individuella inkomster och hur skattesystemet är utformat.

Invandrarna skall således inte särbehandlas utan delta i finansieringen enligt samma villkor som svenskarna. Sverige torde vara det enda landet i Europa som beviljar permanenta uppehållstillstånd utan karenstid. I Danmark är karenstiden 5-7 år. I flertalet länder beviljar man tillfälliga tillstånd att stanna.

Att invandringen är ett långsiktigt projekt betingas av att Sverige tidigt tog positiv ställning för FNs flyktigkonvention från 1951 och senare ändringar. Dock har majoriteten som får stanna i Sverige inget skyddsbehov utan är att betrakta som ekonomiska migranter. Så länge riksdagen inte har beslutat att invandringen skall begränsas eller stoppas är den att betrakta som långsiktig. En viktig konsekvens är att alla kostnader för den offentliga sektorn måste ingå i kalkylen. Denna bör visa vilka uppföringar som skattebetalarna måste göra för att uppfylla ovannämnda riktlinjer.

I mina beräkningar ingår offentlig konsumtion, transfereringar, avskrivningar, kostnader för centrala samhällsfunktioner och för hela den offentliga byråkratin. Även kostnader som inte omedelbart påverkas av invandringen, t ex det militära försvaret och räntan på statsskulden, bör ingå. Invandrarna betalar de facto en del av dessa kostnader. Därför kan man inte utelämna vissa kostnader som immigrationsforskare i USA och Sverige ofta gör. Därigenom överskattar de vinster och underskattar förluster på grund av invandringen.

När man gör långsiktiga beräkningar över kostnaden för invandring i Danmark så tar man med alla skattefinansierade kostnader. (Rockwool Fondens forskningsenhet, juni 2003). Vad gäller metodik och genomförande av kostnadsberäkningar över invandringen till Sverige vill jag hänvisa till min ovan nämnda bok.

En särskild kostnad är inkomstförluster. Stat och kommun förlorar inkomster på grund av arbetslöshet, sjukdom eller långvarigt missbruk. Produktionen blir lägre, vilket medför förlorade skatteinkomster och sociala avgifter i förhållande till vad som blivit fallet vid en högre BNP. Dessa förluster betraktas även i mina beräkningar.

Kostnaden för invandring har beräknats till 260 miljarder kronor (mdkr) för år 2005. Därtill kommer inkomstförluster på 30 mdkr. Sammantagna blir det 290 mdkr. Allt är skattefinansierat. För samma år uppgick de samlade skatter och avgifter i stat och kommuner till omkring 1300 mdkr (prop.2004/05:1). Ungefär 22% därav användes för att finansiera invandringen. (I

Danmark är motsvarande andel drygt 7%). För ålderspensioner disponeras samma år cirka 170 mdkr i statens budget. Trots att invandringen kostar väsentligt mer än pensionerna, finns i statens budget endast upptaget 6,9 mdkr för invandrare och flyktingar. Sverige har ingen samlad budget för den största offentliga utgiften alla kategorier, nämligen för invandringen. Det finns heller ingen samlad redovisning över vad invandringen kostar i den offentliga sektorn.

Varför kostar invandringen så stora summor av skattebetalarnas pengar? En viktig förklaring ligger i de stora volymer över invandringens omfattning och de många som står utanför arbetsmarknaden enligt vad som redovisats ovan. Omkring 38% av invandrarbefolkningen i arbetsför ålder kan inte försörja sig själva. En överdimensionerad invandring till en periodvis stagnerande arbetsmarknad är en viktig förklaring. Under perioden 1990-2004 tillkom inga nya jobb netto i Sverige. Under dessa 14 år ökade invandrarbefolkningen med ca 600 000 personer netto efter viss utvandring, varav långt över hälften var i arbetsför ålder. Som jag visar i min bok uppgick arbetslösheten redan 1999 till 17-20%. Senare har såväl arbetsmarknads- som finansutskottet påvisat en arbetslöshet på 16% (FiU20/02). Det förekommer ingen som helst samplanering mellan invandringen och behovet av arbetskraft. Flyktingar med asylskäl har endast utgjort 5-10% av hela volymen.

Sedan 1990 har kostnaden för invandringen ökat 2-3 gånger så snabbt som kostnaden för hela den offentliga sektorn. När minst en femtedel av hela kostnaden ökar så mycket snabbare över tiden än den totala kostnaden, blir det välfärden som drabbas av nedskärningar. Även den kända tidningen the Economist fann (juni 2003) att invandringen medför svåra ekonomiska problem för Sverige, som tidningen ansåg vara det fattigaste landet i Skandinavien. En konsekvens har blivit att av hela invandrarbefolkningen får över 70% sin försörjning genom skattefinansiering. Kanske inte förvånande att skattetrycket ökat med cirka fem procentenheter enbart på grund av invandringen. Mångkultur är inte gratis.

Sverige har blivit ett av de större invandringsländerna i den västliga världen, relativt befolkningens storlek. I Europa torde endast Schweiz ha en större andel personer med utländsk bakgrund än Sverige. Detta i förening med en relativt dyrbar välfärd och brist på jobb har drivit upp kostnaden för invandring

till destruktiva proportioner. Redan från början assimileras invandrarna i välfärden men även i arbetslöshet och utanförskap. Vissa invandrargrupper har en sysselsättning som ligger 30-40% lägre än i den inhemska befolkningen (SOU 2004:21 och SCB/RAMS 2002).

Riksdagen verkar föredra en slimmad välfärd framför en begränsning av invandringen.

Lars Jansson
2007-02-03

KAPITEL 5 INVANDRING PÅ GOTT OCH ONT

Kallas inte ens till intervju

Invandrare har svårt att få arbete. De kallas inte ens till intervju när de skickar in sina ansökningar. Ganska logiskt, skriver professor Åke Daun.

Där finns säkert kvalificerade sökanden bland invandrarna. Men också inom de inhemska namnen och det avgör saken. En ny medarbetare innebär alltid en viss risk. Hur passar vederbörande in i arbetsgruppen? I den gemensamma arbetsmiljön?

Om utläningar vet arbetsgivarna bara en sak: att de inte vet något. Kanske kan invandrarna anpassas in i arbetsgången? Men det vet man inte. Med landets egna medborgare är det annorlunda. Arbetsgivarna vet tämligen väl hur svenskarna brukar vara och de menar att det inte är deras jobb att förverkliga politikernas integrationsändamål. Det är det heller inte i en demokrati.

Den stenrika shejken

Inte all industri flyttar till låglöneländer. Det finns också industrier och stora handelsfirmor som stannar kvar i Sverige, men som köpts upp av utländskt storkapital. Ta nu shejken Muhammed H. Al-Amoudi. Genom den svenska byggfirman ABV fick han in foten i Sverige.

1984 fick statsminister Olof Palme med kung Fadh av Saudi Arabien till stånd ett enormt kontrakt på 100 miljarder kronor för entreprenörfirmorna Skanska och ABV. De skulle bygga lagerrum till olja i bergen.

Men firmorna fick kalla fötter. Kunde Saudi Arabien betala? De hoppade av men var tvungna att sälja kontrakten för att undgå skadeersättning till araberna. Al-Amoudi skulle ordna saken. Det lyckades för honom att skaffa det erforderliga kapitalet på 125 miljarder kronor. Ingen vet hur.

1994 köpte Al-Amoudi OK Petroleum för sex miljarder och blev Sveriges största arbetsgivare med 15 000 anställda. OK ändrade namn till Preem. Nu vidtog uppköp av svenska firmor i

en rasande fart. Al-Amoudi finkammade marknaden efter givande investeringar. Allt var av intresse.

Al-Amoudi fick också ögonen på den krisdrabbade svenska bostadsmarknaden. Han övertog några av Stockholms mest exklusiva lägenheter, bland annat det så kallade VBB-huset vid Stureplan och Ivar Kreugers ärevördiga tändstickspalats. Hans investeringar i lägenheter har i dag ett marknadsvärde på två miljarder kronor. Allt som allt investerade han 15 miljarder kronor under 1990-talet.

Al-Amoudi har en lyxlägenhet i Stockholm och herrgård vid Mälaren och kan väldigt enkelt kvista hit upp med sitt jet-flyg. Preem är den mest givande av alla hans många svenska investeringar och omfattar Sveriges största raffinaderi i Lysekil. På sistone har han kastat sig över Skåne – inte minst Västra Hamnen i Malmö. Som god muslim bidrar han naturligtvis ekonomiskt till att sprida islams budskap.

Räknar man samman shejkens alla investeringar i världen så är han god för 65 miljarder (svensk valuta):

25 i Sverige, 20 i Saudi Arabien, 10 i Etiopien och 10 i andra länder!

Källa: Weekendbilaga 20-21.5.2005 i »Dagens Industri« samt »Världen idag«s bilaga »Näringsliv« 07.07.2005.

Argusögon

Även om den svenska regeringen hela tiden har hävdatt att integrationen gått bra tvivlade den uppenbart på sig själv eftersom den beställde en undersökning hos Migrationsverket för att få insikt i förhållandena.

Redogörelsen – »Projekt ARGUS« – spänner över två år och överlämnades den 31 december 2000. Den avslöjade rysliga bedrägerimetoder och miljonbedrägerier mot staten. En obehaglig överraskning för makthavarna!

Våren 2007 mottog Al-Amoudi en högre rang av Nordstjärneorden för sin verksamhet i Sverige. Nordstjärneorden delas ut till utläningar som gjort personliga insatser för Sverige eller för svenska intressen

Rapporten tegs ihjäl!

Om folk fick upptäcka politikernas totala fiasko och de enorma kostnaderna för invandringen kunde det skapa „främlingshat“.

Hur kan miljonbelopp ödsas på alla möjliga främmande initiativ, medan resurserna ständigt blir mindre till skolor, äldreomsorg, sjukhus, polisen, posten, landets försvar etc.

Argusrapporten blottade statens slentrian:

Det mest vanliga bedrägeriet gäller att illegalt uppehålla sig i Sverige. Personer som har blivit utvisade eller saknar uppehållstillstånd har fortsatt kunna bo i landet och utnyttja hela välfärdssystemet.

Svartarbete i rengörings- restaurang- och byggbranschen har blivit satt i system och organiserat från hemlandet, bland annat för att utvisningarna inte automatiskt anmäls till skattemyndigheterna och folkbokföringsregister. Invandrare som befrias från kravet på arbetstillstånd arbetar ofta svart samtidigt som de mottar socialbidrag, bostadsbidrag och särskild hjälp till glasögon, kläder, transport etc. Bedrägeriet i denna kategori beräknas till 10 miljoner kronor om året. Utöver det kan de få hjälp till tandläkare, kostnadsfri advokat, tolk m.m.

Många med uppehållstillstånd får pension, socialbidrag, barnbidrag, föräldrapenning, flerbarnstillägg, bostadsbidrag m.m, även om de befinner sig i utlandet, sägs vara på grund av „bättre klimat – ser till att slakten tar hand om huset därhemma“. Svenskt uppehållstillstånd behåller de av ekonomiska anledningar! – Men hur kan man bo i ett land man efter egen utsaga har flytt ifrån på grund av „förtryck och förföljelse“?

Fingerade anknytningar som kan ge permanent uppehållstillstånd och „legalisera“ invandringen, *köps och säljs* på den fria marknaden: proforma-äktenskap ingås med den högstbjudande eller mot ett fast pris från 75 000 kronor och uppåt. Pengarna får man igen när man sedan väl är etablerad som „nysvensk“. Flickorna i dessa skenäktenskap är ofta barn då muslimer anser att 9-åriga flickor är giftasvuxna.

Personer som har fått uppehållstillstånd framträder under tiden med flera identiteter. De söker asyl under ett nytt namn för att „förbättra ekonomin“ samt „möjliggöra ytterligare invandring“. Bedrägerierna i denna kategori uppgår till minst 65 miljoner kronor om året. Varför tar man bara fingeravtryck

av **asylsökare**? I Finland upphörde de många falska identiteterna när man började ta fingeravtryck på dem som sökte **uppehållstillstånd**. Sammanfattningen av Argusrapporten: Staten har fullständigt ansvarslost försummat att ha uppsikt med de främmande och rättsligen behandlat frågorna till skada för den svenska befolkningen.

Argusrapporten handlar enbart om svindel och bedrägeri mot staten. Härtill kommer mycket annan kriminalitet som slår mot de tungt belastade skattebetalarna. Som man bäddar får man ligga. Svenskarna har själva valt sin regering.

Inlägg på nätet i »Exilen« oktober 2005:

Varför säger man hela tiden att integrationen misslyckades?

Den går strålände!

Svenskarna har för länge sedan inordnat sig och är väl integrerade.

Också danskarna och norrmännen kommer snart att ge efter.

Asylknep

Det gäller att få uppehållstillstånd som kan leda vidare till medborgarskap. Sakerna kan eventuellt påskyndas genom att använda sig av egna eller andras barn.

Den ögonsjuka flickan Nadina sysselsatte svenska journalister under en längre tid och den ena tårdrypande föreställningen efter den andra framfördes i massmedierna. Följande är fakta:

Den bosniska familjen Imamovic (mor och tre barn) kom till USA i mars 1999 med hjälp av Nadinass storasyster Edina och en amerikansk valövervakare. Nadina undersöktes vid ögonkliniken på Massachusetts General Hospital samt vid Perkins Institut för blindas på Bostons barnsjukhus. Efter noggranna undersökningar konstaterade samtliga ögonspecialister att det inte gick att operera Nadina och det var heller inte möjligt att förhindra att hon blev blind.

Källa: Artikel i Portsmouth Herald av Jason Schreiber. 28.03.1999.

De amerikanska läkarna erbjöd Nadina behandling i USA, men då familjen Imamovic inte kunde få permanent uppehåll och social vård avlog de erbjudandet. Så reste familjen med syster Edina, som tolk, till Sverige och

efter fem avslag på asylansökningarna och däremellan en avstickare till Tyskland 2002 skulle en sjätte överklagan behandlas i svensk utlänningsnämnd. Den 23 november 2002 satt syster Edina i teve och anklagade det svenska immigrationsverket för att vara orsaken till att Nadina blir blind. En oerhörd beskyllning! Familjen hade sedan 1999 vetat att Nadinas sjukdom inte kunde botas med en operation och att flickan obönhörligt kommer att bli blind. Den vård Nadina behöver finns enligt svenska läkares undersökningar i Bosnien. „Händelsen Nadina“ var inte annat än ren och skär utpressning om uppehållstillstånd för familjen på falska grunder.

„Apatiska“ barn

Psykiatri missbrukas ofta. I totalitära regimer förklaras politiska motståndare ofta för sinnessjuka. Också i Norden kan man träffa på psykiatrer vilkas avgöranden är politisk baserade. Under månader hörde svenskarna om hur asylsökande invandrades barn låg apatiska, psykiskt påverkade av sina familjers olyckliga situation. De åt inte, lekte inte, pratade inte. De bara låg! Några fick matas. Några släpades runt i rullstol.

Avslag på asyl leder gärna till nya ansökningar – i en oändlighet. Det kostar ofantligt mycket pengar. Goda intäkter för läkare, psykiatrer, psykologer, advokater, tolkar etc. som härvid har intresse av att hålla systemet igång. Långt över hälften av de asylsökande med „apatiska“ barn kom från det forna Sovjet och Jugoslavien. Det var bara så att säga i Sverige invandrarbarnen drabbades av den mystiska sjukdomen. Ett problem för psykiatrisk expertis! Några antydde något om att det hela var fiffel och båg: att barnen på föräldrarnas uppmaning – med hot om stryk eller med sövande mediciner – spelade komedi för att föräldrarna skulle få uppehållstillstånd i Sverige. Ja, till och med migrationsminister Barbro Holmberg, antydde försiktigt misstanken att så kunde det vara. Barnen var ju ensamma med föräldrarna på natten.

En polis i Norrland, som hade hand om hemtransporten var oförsiktig med att uttala sig om detta till en journalist på hösten 2005. Han hade observerat att barnen förändrades när de kom upp i flyget. De kunde gå, behövde inte rullstol och åt med god aptit. I stället för att undersöka polisens berättelse anmälde journalisten honom för „diskriminering“.

Även om andra iakttagelser stämmer överens med polisens teg man om

sanningen. Dels är medel Svensson otroligt naiv och sjunger ständigt och jämt den samma indoktrinerade jämmerlåt om att Sverige måste hjälpa. Dels är det som tidigare nämnts mycket pengar involverat.

»Svenska Dagbladet« avslöjade till slut hela bedrägeriet:

En resebyråkedja i det forna Sovjet med filialer i de muslimska Kaukasus-republikerna hade specialiserat sig på reser för asylsökande till Sverige.

„Vill du bli medborgare i Sverige?“ hette det. Resebyrån hade skaffat 700 personer asyl i Sverige. Priset låg mellan 3 000 och 15 000 dollar vilket vill säga att byrån som minimum hade haft en inkomst på över 20 miljoner svenska kronor.

Man skulle inte ta med sig sina papper till Sverige eftersom då riskerade man att bli hemskickad. Man kunde hitta pålitlig hjälp hos präster och Svenska Kyrkan och man namngav till och med en rad med advokater och ryska kontakter i Sverige. Man informerade också om hur föräldrar kunde få asyl genom att göra barnen apatiska, bedöva dem med olika typer av mediciner. Det enda de behövde göra var att se till att inte bli upptäckta.

Under sommaren gjorde den ryska polisen en razzia. Resebyrån gick under jorden. Säpo informerades om saken.

Källa: Svenska Dagbladet, Expressen m.fl.

Efterspel: Efter ett år, den 21 september 2006, tog „Uppdrag granskning“ upp „Spelet om de apatiska barnen“. Psykiaterna Th. Erikson och Th. Jackson och psykologen P. Engelsö, hade tidigare sammanfattat att barnen varit manipulerade av föräldrarna och förgiftade. Regeringsrapporten handlade om asylfusk. Migrationsminister Barbro Holmberg och polisbefälet blev uthängda av journalisterna för att vara en „rasistisk sammansvärjning“. Det faktiska förhållandet var i strid med internationell flyktinglag...

Fler knep

En jugoslavisk familj som kom till Malmö för tio år sedan och fick permanent uppehållstillstånd ville flytta till Gävle där de hade släktingar. Då de inte kunde hitta någon bostad flyttade de in hos sina släktingar, men lägenheten var för liten i förhållande till antalet barn. De krävde sålunda att kommunen skulle skaffa fram en lägenhet till dem, men de avvisades. Så slog de sig ner i en jordkällare, tände på den och blev „av en händelse upptäckta“ av en man som såg röken. När han tittade in låg de medvetslösa på golvet varför

han tillkallade räddningstjänsten.

På det sättet lyckades de att få en lägenhet av socialtjänsten. Journalisten frågade socialtjänsten om de inte var rädda för att det skulle inspirera andra till samma skådespel.

Källa: TT och Helsingborgs Dagblad 20.01.2007.

Studiebesök

Svenska företagare får förfrågningar från utlandet angående studiebesök på verksamheten. Då det rör sig om en delegation ber man den svenska firman att ordna visum för deltagarna. När det är dags för studiebesöket dyker inte en enda person upp och hela programmet får ställas in. Men de utskickade viseringarna behåller „delegationens“ medlemmar. Det är bra att ha när man söker asyl!

I förhållande till sin befolkning tar Sverige emot fem gånger fler invandrare än andra länder i Europa. Sverige skriver under 27% av alla permanenta uppehållstillstånd (PUT) i Europa även om svenskarna själva bara utgör 3% av befolkningen i EU. Inget annat land i världen har en sådan generös asyl-lagstiftning och så naiva politiker som Sverige och en så överbelastad immigrationsmyndighet. Inget annat land släpper in så många främmande från utländerna utan dokument eller identitetspapper. Över 80% har inga dokument.

Inget annat land i världen ger omgående de nyanlända förfogande till den sociala välfärd och utfärdar därefter medborgerskap utan att ställa krav. Invandringen allena använder 25% av alla offentliga resurser.

När de sedan är etablerade i Sverige kan invandrarna utnyttja sig av den gamla konventionen mellan de fem nordiska länderna och översvämma Finland, Norge, Danmark och Island. Sveriges fyra brödrafolk ska inte behöva lida av Sveriges politik. Det skadar alla i Norden – och också det övriga Europa.

Källa: Artikel av Bo de Silva på hemsidan »Blågula frågor« 06.01. 2004.
www.sd-kuriren.info

Största invandringen någonsin – vi skriver historia!

triumferar Statistiska Centralbyrån (SCB) begeistrat den 20 december 2006. För tredje året i rad har antalet asylansökningar stigit betydligt i Sverige, en ökning med 60% från 25 000 till 40 000 i förhållande till 2005. Sverige har

redan drygt 2 miljoner invandrare vilket motsvarar 22,2% av hela befolkningen på 9 miljoner, när integrerade och deras barn är inberäknade.

Allt som allt beräknas 96 800 människor under 2006 att ha invandrat enligt SCB:s preliminära statistik för december 2006. Härav har 30 000 rimligen familjeanknytning. En ökning på 48% i jämfört med 2005. Under de 131 år som SCB har uppmätt invandringen har den aldrig varit så stor. En person räknas som invandrare när han/hon är inskriven i folkbokföringsregistret.

Vid årsskiftet 2006/2007 kommer invånarantalet i Sverige rimligen vara 9 114 800 personer efter SCB:s beräkningar, då det har vuxit med hela 67 100 personer under 2006. En sådan kraftig ökning har Sverige inte haft under de senaste 12 åren.

Vi skriver historia! Hurra-a-a!

Nu måste det upphöra!

„De invandrare som redan finns här måste få en chans innan man tar emot fler,“ menar skohandlaren Suat Cicek i Malmö. Han kom från Turkiet på 1960-talet.

Sverige skryter med sin flyktingpolitik, men den bedrar både invandrare och svenskar. Problemen som finns i Rosengård finns i hela Sverige: arbetslöshet, kriminalitet och ghetto isolering, men som man bäddar får man ligga.

Folk lockas till Sverige med rykten om välfärd, men man måste förebygga invandrarströmmen istället för att passivt ta emot människor. Även utan tillräckliga resurser fortsätter Sverige sin politik, som om de ville visa att de är de duktigaste. Hade Sverige varit en firma hade den gått i konkurs. Man måste ställa krav på invandrarna, så de gör nytta, lär sig språket, integreras och själv kan försörja sig.

De passiviserar av bidragssystemet. Först när de sitter med sina barn i en lägenhet utan framtidsutsikter inser de att de hade fel. Vi borde stoppa invandringen helt och hållet under en tid, försöka att hitta jobb till alla som redan finns här. Därefter kan vi möjligtvis fortsätta.“

KAPITEL 6 KRIMINALITETEN I SVERIGE

Kriminaliteten växer medan samhället ser på

Teveprogrammet »Uppdrag granskning« visade den 24 februari 2004 hur barn- och ungdomskriminaliteten växer i storstäderna. En titt på de tre hårdast belastade stadsdelarna i Malmö. Bara 1/3 av de rapporterade händelserna undersöktes och av dessa leder bara hälften till ytterligare åtgärder. Alltså bara insats i vart sjätte fall. De består helst av samtal mellan föräldrar, barn och socialtjänsten. Samtalen är – frivilliga! En tredjedel av föräldrarna motsätter sig den insats som socialtjänsten föreslår. Bara i undantagsfall sätter man de unga på en institution.

Inte bara ringa brott ignoreras också våldsbrott begångna av barn mellan 9 och 12 år. Polisens arbete verkar hopplöst och det gör det svårt att rekrytera personal till ungdomskriminaliteten. Detta innebär att åklagare och domstolar inte hinner nå att väcka åtal inom de sex veckorna som lagen har fastslagit.

Teveprogrammet avslöjade också omfattande likgiltighet med pappren hos socialtjänsten. Samarbetet mellan polis och socialkontoren fungerar inte.

Källa: »Uppdrag Granskning« 24.02.2004.

Vägen till avgrunden

„Det går åt helvete till i Malmö!“ sa polisen men vågade inte säga det högt. Grovt våld, rån och våldtäkter har blivit en del av vardagen men det hemlighålls, eftersom det inte rimmar väl med regeringens propaganda.

Massmedierna vinklar situationen och myndigheterna ger efter. Det är inte Pär eller Stina som uppför sig åt helvete till. Varför inte säga det rakt ut att ungdomsligorna i Landskrona är albanska förbrytarligor som ville ha kontrollen över städerna och spred skräck.

Samhället ger efter. De som gick med i demonstrationer 1968 sitter idag på höga poster och bidrar till det moraliska förfallet. Det kan inte få fortsätta på det här sättet. Det finns bara ett alternativ: att värna om de värden som våra släkter byggde välfärdssamhället på. Ett välordnat samhälle som värnar om familjen. Där man kan bo, utvecklas och känna sig trygg.

Inget multikulturellt samhälle har visat positiv utveckling.

Skolbränder

Att bränna ner skolor kallas gärna också för mordbränder eftersom det oftast finns människor på skolan. Under 2001 antändes 139 skolor i Sverige! 2003

Bitter på skola och samhälle

brann fem skolor under bara en och en halv månad vilket medförde kostnader på 2,8 miljoner kronor, dubbelt så mycket som skolbränderna i Malmö kostade under hela 2002 (Sydsvenskan 09.05.2003).

I början av 2005 hade Göteborg i genomsnitt två skolbränder i veckan enligt räddningstjänstens statistik (maj 2005).

Skolbränderna ökar dramatiskt. 2005 gav 450 skolbränder i Sverige, och kostnaderna var omkring 300

miljoner kronor. 2006 noterades ett svart rekord då fler än 500 svenska skolor och förskolor eldhärjades.

„Och skolorna di brinner å brinner,“ stod det på nätet i Exilen den 25 juni 2006: Varför sätter eleverna eld på sin skola? Säkert därför att de hatar den och samhället. Det multikulturella har urartat. Brist på disciplin, oro, skadegörelse och mobbning, både i klassrummet, på rasten och på vägen dit och hem.

Lärarinnor hånas och lärare riskerar att få stryk av de stora grabbarna. I Landskrona var de nyligen tvungna att stänga en hel skola... Några skolor installerar elektronisk övervakning för dyra pengar...

Integrationen har totalt misslyckats.

MORD

Mord har blivit ganska vanligt i Sverige. Enligt brottsförebyggande rådets (BRÅ) statistik 2006 anmäldes 245 mord (dråp, misshandel med dödlig utgång) och 76 864 fall av grov misshandel.

Bortsett från de politiska morden på Palme och Anna Lindh är nog mordet i Salem det som har varit mest uppseendeväckande. Det har blivit känt för sitt meningslösa hat och sin barbariska brutalitet. Det har givit anledning till

stora årliga manifestationer som man i det politiskt korrekta Sverige gärna kallar nazistiskt. . .

Mordet i Salem den 9 december 2000

Det var inte mordet i sig själv som var det centrala. I vår tid föregår det ju så många mord. Det var den oerhört grymma och långdragna misshandeln på Daniel Wretström, en kille på 17 år som bara vägde 53 kg. Han var slätrakad och ansågs vara en nazist. Det var många svenskar förr i tiden – ända upp i regeringen – men de blev inte lynchade! På den tiden fanns ingen invandring.

När Daniels kropp var flådd till oigenkännlighet av sparkar, slag och knivhugg och det knappt fanns mer liv kvar i hans medvetlösa kropp, stack en i gänget en kniv i ryggen på honom flera gånger och skar till sist halsen av honom. Någon kan åberopa att det var nådastöten. Det var inte helt den samma långsamma, plågsamma halshuggning som under bödlarnas sadistiska njutning, som islamister har visat på videofilm från deras avrättningar av gisslan.

Oavsett om Daniel var nazist eller kommunist, eller vad han nu var så hade han samma rätt till sin åsikt som alla andra i Sverige – officiellt! Straffen blev – som väntat – mycket milda för deltagarna i gängöverfallet på Daniel – psykologsamtal om det förkastliga i våld samt samhällstjänst i 40 timmar!

Den 18-åriga Khaled O, som genomförde aktionen dömdes i första omgången till rättspsykiatrisk behandling. Som son till en av avdelningscheferna i Stockholms skolförvaltning (tidigare rektor i Vårby) skulle hans identitet uppenbart skyddas. Hans namn hemlighölls och rättssaken och domen nämndes inte i massmedierna, liksom att kopior av domen inte fick lämnas ut.

Källa: Läkare Bergqvist i »Fri Information«.

Fyra rån mord skrämde upp smålänningarna

Risken fanns att smålänningarna kände för att ta lagen i egna händer, att skydda sig själva och ha bössan laddad vid sängen. Med Lantbrukarnas Riksförbund och Länsbygderådet i Kronobergs län i ryggen vände de sig 2004 till dåvarande justitieministern Thomas Bodström som arrogant avvisade dem. Men då motståndet växte och Moderaternas ledare, Fredrik Reinfeldt, (nuvarande statsministern!), reste de 500 km ner till Markaryd för att prata med folket insåg Bodström sin fadäs. Nu ville han också prata

Bodström hade inte tid. „Idag spelar jag fotboll i AIK.“

med skogsbönderna. Han tog sin 2-3-åriga dotter med sig på armen - för att charma sig till välvilja?

Bodström fick med sig 11 717 namnunderskrifter.

„Vi protesterar med stor vrede och kräver omedelbara åtgärder mot den lavinartade ökande kriminaliteten och våldet i Sverige.

Landsbygdens folk lever i dag i ett totalt rättslöst land.

Politiker! Ni måste omedelbart göra något! Annars har ni ingen moralisk rätt att sitta kvar på era poster!“

Vi kräver: (Här följde 13 krav från Sjöbodagruppern).

Justitieministern försökte att sopa det hela åt sidan med att hävda att kriminaliteten inte hade ökat. Men tidningen »Världen idag«, som gång på gång hade vågat säga emot regeringen, lade dokumentationen på bordet som avslöjade lögnen. – Och lillflickan kunde inte hjälpa sin pappa.

Ett av de fyra rån mord (alla begångna av invandrare) var anledningen till boken »Ett helt vanligt mord« av Johan Engblom, Leo Förlag, 2006. Vid en liten minnesstund vid Traryd kyrka för de fyra rånmördade berättade han hur han hittade sin gode vän och granne liggandes mördad på golvet i badrummet. . .

Då det snart efteråt kom fram att den sistnämnda mördaren i flera år hade bott illegalt i Sverige, även om han var internationellt efterlyst för mord och svensk polis hade tagit honom eftersom han saknade körkort, uppstod en massa frågor. Förargad över myndigheternas brist på ansvar och polisens inkompetens frågar sig Engblom till sist: „Vad kan den enkla medborgaren göra för att säkra sig mot desperata mördares ondska?“

Våldtäkt är ett vapen - det rör sig inte om sex, men om förnedring!

Sverige innehar rekordet av våldtäkter. I den senaste sammanställningen från BRÅ, brottsförebyggande rådets statistik, ser man att antalet anmälda våldtäkter har under tio år ökat från 1 608 under 1996 till 4 189 under 2006 (2006 är ännu inte färdigsammanställt!) Om man enbart ser på flickor under 15 år ligger ökningen av våldtäkterna på 64% från år 2004 till 2005.

Tar vi hela tioårsperioden mellan 1995-2005 utgjorde ökningen av samtliga våldtäkter 122%, men för flickor under 15 år var det 193%!

Trots en stadig ökning av antalet våldtäkter är det bara ett fåtal som leder till fällande dom. År 2000 anmäldes 300 fullbordade våldtäkter mot barn varav endast 59 ledde till åtal. Åklagarmyndigheten ger ofta upp för fort och ger avkall på åtalet. I 20 - 30% av åtalen i Stockholm pratar man inte ens med barnet en gång. Kanske skylls det på att både föräldrar och sociala myndigheter vet hur svårt det är att få till en fällande dom.

Våldtagen - en af många tusen

BRÅ försökte bättra på den fruktansvärda våldtäktsstatistiken med att snygga till siffrorna i sitt pressmeddelande. Antalet anmälda våldtäkter steg enligt BRÅ med 44% från 2004 till 2005. Men i pressmeddelandet hade man fått ner siffran till 32%. Dessutom prövade BRÅ på att bortförklara den våldsamma ökningen av anmälda våldtäkter: på BRÅs hemsida hävdade man att den i hög grad berodde på en lagändring som trädde i kraft den 1 april 2005. Men den stora ökningen av antalet våldtäkter skedde under de tre första månaderna 2005 – alltså innan lagändringen! Det var en ökning med 64% i förhållande till samma månader 2004.

På hösten 2006 hade vi kommit upp till en våldtäktsanmälan var tredje timme! Källa: BRÅ via »Världen idag« 07.07.2006 m.fl.

Kyskhetsbälte och pepparsprej

En ung duktig kvinna i Norrland, Nadja Björk, 20 år, har satt igång produktionen av ett säkerhetsblixtlås för byxor. Låset placeras ovanför det vanliga blixtlåset. Det krävs två händer för att öppna det, vilket ger våldtäktsoffret en extra chans att komma undan sexualförbrytaren. Låset har redan visat sig fungera i praktiken.

Det kan köpas hos Nadja Björk i Skellefteå, mobil nr. 070-2770396.

Enligt lagen är peppar sprej ett vapen och kräver därför licens, men Lennart Gabrielsson från polisstyrelsen i Stockholm anser att man skall öppna för möjligheten att låta kvinnor ha pepparsprej i fickan.

Taquia

Det muslimska begreppet *taquia* används flitigt i rättssaker i Sverige. Taquia – den moraliskt sett tillåtna lögnen – används mot all misstänksamhet, inte minst mot myndigheter. Den är tillåten enligt Allah eftersom den tjänar islams sak. Oavsett hur uppenbar skuldfrågan må vara i en rättssak så fortsätter muslimska förbrytare gärna hårdnackat att hävda sin oskuld.

Genom filmatiseringen av Betty Mahmoodys bok »Inte utan min dotter« fick den europeiska allmänheten insikt i begreppet. I filmen lovar den muslimska äkta mannen dyrt och heligt – med handen på koranen – sin amerikanska fru att de bara ska åka på en tvåveckors semester till hans hemland Iran och därefter vända tillbaka till USA. Men löftet var inte något värt. Det gavs till en otrogen. Dessutom till en kvinna. Och Allah skulle i den givna saken helt säkert förlåta den äkta mannens lögn och brutna löften...

Kriminalitetens „fria rörlighet“

Globaliseringens öppna gränser med begränsad/ingen gränskontroll infördes till glädje för storkapitalet, men till olycka för den vanliga människans dagliga liv. Kriminella från alla världens hörn strömmar in i Sverige, och sjukdomar, som den tidigare så härjande tuberkulosen och aids, har nu fritt tillträde.

Det började mullra bland svenskarna. Ovan nämnda Sjöbodagrupp var en av många mindre upprorsgrupper som bildades. Orsaken var den socialdemokratiska politikens totala fiasko och oduglighet på alla områden. När sossarna inte lyssnade till folket grep oppositionspolitikerna in.

Liksom moderaternas Reinfeldt, som kom till Sjöboda, var också Kristdemokraternas ledare Göran Hägglund i farten. Han sammankallade upprorsgrupperna till ett stormöte i Växjö: Sjöbodagruppen, El-upproret, (emot de höga elpriserna), Gnosjögruppen för småföretagare, Stormupproret för skogsägare och skogsarbetare, Vargupproret för bönder med fåravel, Föräldraupproret som kämpade för att fritt få välja barnpassning i stället för institutioner och mera tid till sina barn.

Mötet som hölls innan valet 2006 fick naturligtvis mycket uppmärksamhet från mediernas sida och bidrog således till valresultatet. Föräldragrupper fick bra uppbackning av tidningen »Världen idag« och politikerlöften om att få saken upp i den borgerliga regeringen. Nu ser politikerna ut att villja svika sina vallöften.

KAPITEL 7 ISLAM SOM INSLAG I MÅNGFALDEN

Religionsfrihet

Några människor tror att religionsfriheten utan vidare ger rätt till att bygga moskéer. Nej, det sorterar under stadsplaneringen. Man behöver inte en byggnad, varken kyrka eller moské, fritid eller bönematta för att utöva sin tro.

Islam i Sverige

Islam är som siamesiska tvillingar: religion och politik, ett dubbelspel, oskiljaktiga, en och likväl två. Varje moské i Norden är en trojansk häst – av arabisk ras. Sverige har ett helt stuteri. Finns det ett mer naivt folk än folkhemmets tämjda svenskar? De flesta förstår inte vad en moské och en koranskola innebär. De lyssnar inte till Kassandras varningar. *Vår gamla svenska kultur går under!*

Moskéer

Sverige har 2006 allt som allt sex riktiga moskéer: i Göteborg, Malmö, Stockholm, Trollhättan och Uppsala. Dessutom är det planerat och eller det är tal om moskébyggen i: Växjö, Gävle, Skövde, Umeå (världens nordligaste), Västerås, Eskilstuna, Örnsköldsvik, Linköping och ytterligare 2-3 moskéer i Malmö, med hjälp från imam Ahmed Abu Laban. Han dog den 1 februari 2007).

På galna vägar

Moskén i Malmö, som ägs av Islamic Center, brann under mystiska omständigheter i april 2003. Branden var anlagd och politiskt korrekta politiker och andra antydde att det säkert var „högerextremister“..., medan ryktet gick bland muhammedanerna att det var judar eftersom någon hade målat en davidsstjärna...

Skånepartiet, som är emot moskéer och invandring, hade ofta känt sig påhoppade av en slags blockering av partiets radiofrågeprogram... Det visade sig nu att partiet kort innan moskébranden hade köpt en mobiltelefon och hade ringt flera gånger till Islamiskt Center. Men... via teleföretaget COM

Malmö-moskeen bränder

bekräftades emellertid att köparen visade sig vara ledaren av – Islamiskt Center! Han heter Bejzat Becirov.

Efter branden anmälde Skånepartiet fallet till polisen och saken omtalades försiktigt i pressen. Men varken journalister eller polisen fortsatte efterforskningen. Det hade annars varit intressant att veta vem, förutom Becirov, som hade ringt (med „Skånepartiets mobiltelefon“) och vad han hade sagt till Islamiskt Center och andra under den aktuella perioden 29 mars – 4 april, 2003.

Hade han hotat med något?

Till exempel om mordbrand?

Ovanstående aktionsmetoder är inte okända. Beskrivningarna har använts oändligt länge både i skrift

och i utföranden. Aktionen genomförs som om det var en motståndare som utförde den. Den ska väcka förargelse och vrede hos befolkningen så att den vänder sig mot de elaka motståndarna. I våra dagar kallas det, så vitt jag vet, för „svart propaganda“.

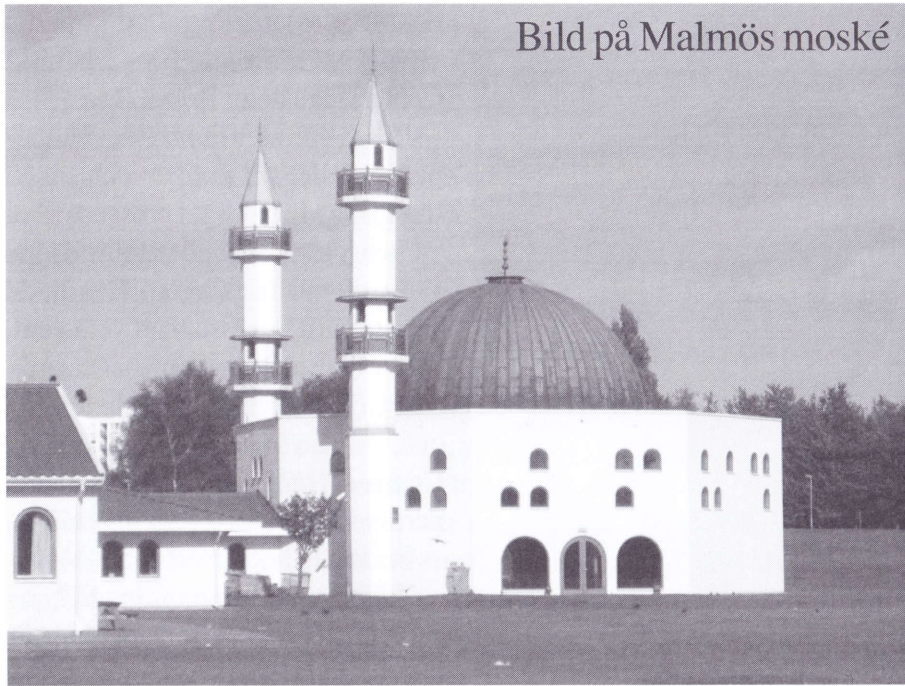
Moskén byggdes upp igen och två år efter branden invigdes den igen på svenska flaggans dag 2005 med ett uppbåd av politiker, polischefer, präster, biskopen från Lund och många andra islamvänner. Uppbyggnaden har kostat några tiotalmiljoner sägs det.

„Sverige är vårt land och därför ska vi inleda med nationalsången,“ ljöd det. (Nationalsången är annars bannlyst av rektor på många skolor „av hänsyn till – muslimska barn!!!“)

Att man fortfarande inte hade gripit mordbrännaren kastade en mörk skugga över festen, skrev Sydsvenskan. – „Det sitter som en klump i mig,“ sa Bejzat Becirov. (Herregud, råkade han sluka Skånepartiets mobiltelefon?)

På hemsidan vältrade sig medelsvensson i spydigheter om moskébrandens insidejobb, om försök till försäkringsbedrägeri, saknaden av byggnads-

Bild på Malmös moské

tillstånd, sovande eller korrupta politiker och – vem som hade haft nyckeln till den lokalen där elden uppstod? – och vad med de fem miljoner kronor som efter vad som sägs brann upp på kontoret (till stöd för terrorverksamhet)? etc. (sanna rykten?) – Hur det nu än var så har moskén blivit större, så nu kan vi ta oss an omskärelse på pojkar, förklarade man.

»Aftonbladet« frågade juni 2007 sina läsare vad de ansåg vara Sveriges 7 underverk? Det kom in många olika svar. Bloggen "Argumentum ad ignorantiam" (Bevis på okunnighet) skrev nedanstående kommentar den 28. juni:
Ett gäng självutnämnda vetare i frågan har skapat en lista på Sveriges sju underverk. En smått patetisk lista - inte för vad den inte innehåller, utan för en sak som den inne-håller. Jag tycker själv att det är rätt svårt att skapa en lista över sju svenska underverk, men inte fan skulle jag ens tänka tanken på att ha med moskén i Malmö som ett av dem. Och det handlar inte bara om mitt avog för islam nu, utan för att det inte är en byggnad som förtjänar att ens vara med på topp hundra. Det är varken en speciellt imponerande byggnad, eller en med rejäla anor. Den är med där som ett tecken på PK-ismen i landet. (PK = politisk korrekt, red.)

„Omskärelsesmoskén” i Malmö

Omskärelse

I pressen stod att Islamiskt Center kunde omskära småpojkar och ställde sin expertis till förfogande till alla som kunde få användning för det – „och som är medlem“ (red. kursivering!)

Det betyder att judar och andra kan bli omskurna genom att bli medlemmar i Islamiskt Centers gemenskap. Vilket skurkstreck! Och så kostar det bara

1000 kronor, långt under det pris som läkarna tar. Men är omskärelse tillåtet? Har Islamiskt Center en utbildad kirurg och narkosläkare vid operationen, en sådan som lagen från 2001 föreskriver?

En internationell konferens 2000 angående omskärelse av pojkar uppfordrade Sverige att förbjuda omskäring av pojkar med hänvisning till FN:s barnkonvention, men det vågade riksdagen inte. Den bestämde däremot att „så vitt barnet kan uttrycka sin vilja skall det vara helt klart att han inte motsätter sig omskärelsen“ (citerat efter TT:s uttalande om lagen 2001).

Rent nonsens. Barn har inte begrepp om omskärelse. „Uttrycka sin vilja“ står i strid mot föräldramyndigheten. Tänk nu om den 4-5-årige gråtande, skrikande och sparkande motsatte sig ingreppet? Som ansvarig för operationen blir läkare med sin personal delaktig i ett lagbrott och hemfallen till straff om de genomför omskärelsen mot barnets vilja.

Kvinnlig omskärelse hör man inte talas om i Malmös moské. Sverige förbjöd kvinnlig omskärelse 1982 med en straffsats till upp till tio års fängelse, men även om socialomsorgen och vissa läkare, ja till och med barnombudsmannen, kände till en del av dessa lemlästningar anmäldes de inte.

1999 utvidgades lagen också till att gälla omskärelser som görs i utlandet, när de så kallade flyktingarna åker hem på semester för att genomföra operationen. I september 2001 granskade teve så äntligen problemet. För inte så länge sedan dömdes en somalier i Göteborg till två års fängelse och 250 000 kronor i ersättning till sin dotter för den tortyrliknande lemlästningen.

Natten till den 18 september 2005 brann Malmömoskén igen. Polisen med spårhundar kunde tyvärr inte hitta pyromanen.

„Det muslimska broderskapet“

Detta broderskap grundades i Egypten 1929 som en religiös väckelse, som sökte sig tillbaka till koranens ord. Programförklaringen lät: „Allah är vårt ändamål. Budbärarna är våra ledare, Koranen är vår lag, Jihad är vår väg, döden för Allahs sak är vårt högsta hopp.“ – Rena fundamentalister.

De har genom prästerskapets makt över de okunniga befolkningarna fått stort inflytande i sina egna muslimska hemländer och har upprättat brofästen i Europa för att sprida islam. 1997 upprättade broderskapet det tidigare nämnda „Europeiska Rådet för Fatwa och Forskning“. Rådet består av radikala imamer från bland annat Sudan, Saudi Arabien och Europa. Svensk teve har visat hur broderskapet som „moralisk polis“ har hindrat andra muslimer att arrangera en harmlös fest.

„Uppdrag granskning“ avslöjade 2006 det nära band som finns mellan Det muslimska broderskapet och *Kristna socialdemokraters broderskapsrörelse*. Genom att stötta moskébygget får imamerna menighetens medlemmar att rösta på *Socialdemokraterna*.

– Den ena tjänsten är den andra värd. –

Det muslimska broderskapet övertar långsamt men säkert Sveriges moskéer och kräver att få representera alla landets muslimer. Till och med imamen Hassan Moussa i Stockholms Stormoské, som är förman för Sveriges imamråd, har blivit hotad till livet i moskén. Journalist Salam Karam skrev i Expressen den 10 september 2005 att det är hög tid att göra något åt det.

Muslimska broderskapets vapensköld

Godtar menighetsmedlemmarna inte Det muslimska broderskapet utesluts de från styrelsen och mobbas eventuellt helt bort från menigheten.

Budskapen i Stormoskéns fredagsbön kan vara ett på arabiska och något helt annat på svenska.

(DN 23.05.04) Mona Sahlin vägrade att uttala sig.

Antisemitism

I stockholmsmoskén sålde man bandinspelningar med uppfordringar till att mörda judarna, dessa orena, opålitliga, fega ap- och grisbröder. Några av bandens texter spelades upp i Ekot.

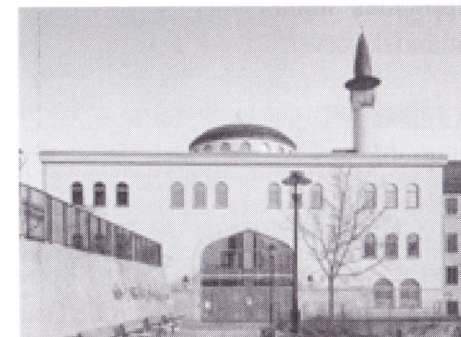
Man kan knappast föreställa sig mer hatfulla och motbjudande texter, menade justitiekanslern Göran Lambertz, men han lät ändå bli att väcka åtal. Även om före detta justitieminister Bodström hade lovat i riksdagen att den växande hetsen mot judar skulle prioriteras, stack Lambertz svansen mellan benen och ursäktade sig med att han inte hade kunnat få tag på banden.

»Expressen« uttryckte förargelse över justitiekanslern.

Helsingforskommittén för mänskliga rättigheter har tidigare påpekat att bara 1,5% av anmälningarna till justitiekanslern leder till åtal, medan det i domstolarna väcks åtal i vart femte fall. Svenskarna hyser ofta en viss antisemitism, kanske som ett resultat av Sveriges *inte ovänliga inställning* till det tredje riket på sin tid.

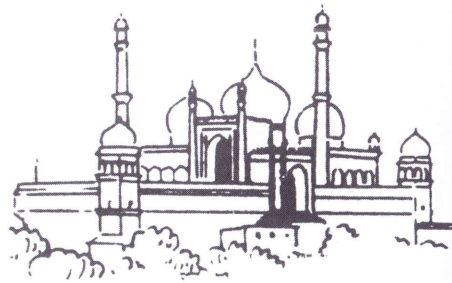
Kanske som en demonstration tog före detta statsministern Perssons socialdemokratiska regering ivrigt avstånd från judeutrotningen – men utnyttjade den taktiskt!

Den stora invandringen från muslimska länder innebar brännstoff till den pyrande glöd av den folkliga antisemitismen. Synagogor, judiska begravningsplatser och judar på öppen gata utsattes för hot och angrepp. 2002 visade Ahmad Ramis Radio Islam upp en namnlista över den judiska mafian som egentligen styr Sverige. Polisen hämtade Radio Islams ägare och diverse

Moskén i Stockholm

disketter i Ramis lägenhet i Stockholm. Rami, som hade fått svenskt medborgarskap, hade redan 1990 fått en dom på sex månaders fängelse för rasistisk propaganda och hemsidan nerlagd. Men hemsidan öppnades snabbt upp igen på en utländsk server.

Källa: www.idag.no/aktuellt-oppslag.php3?ID=2251 <<http://www.idag.no/aktuellt-oppslag.php3?ID=2251>>

Slutet av oktober 2002.

Nedbrytning av svensk kultur öppnar för islamisering

„Skit i traditionerna!“ skrev Ole Grünbaum 1968.

Vår tids största hot mot demokratin kommer inte från muslimska fundamentalister. Det största hotet kommer inifrån. Medelålders människor, vilkas politiska synsätt formades av 1970-talets tidsanda och som nu sitter på samhällets ledande positioner, lägger med sina relativa uppfattningar om yttrandefriheten ett tjockt täcke över den fria debatten. De kallas för 68-rörelsen, stod det i Berlingske Tidende under Dagens Citater den 27 juni 2001. Det gäller både för Sverige som för Danmark.

Det är den politiska indoktrineringen i skolorna på 1970-talet och det historiska okunniga slappa förhållningssättet och undertryckandet av yttrandefriheten som har öppnat landet för islam och för muhammedansk fundamentalism.

Det kommer att bli landets undergång.

Muslimska namn i kalendern?

I oktober 2005 föreslog Miljöpartiet att riksdagen skulle se till att namnsdagarna uppdaterades. Några svenska namn hade blivit omoderna, medan många muslimska namn hade tillkommit. Sara och Muhammed var de mest vanliga namn på nyfödda i Malmö 2004.

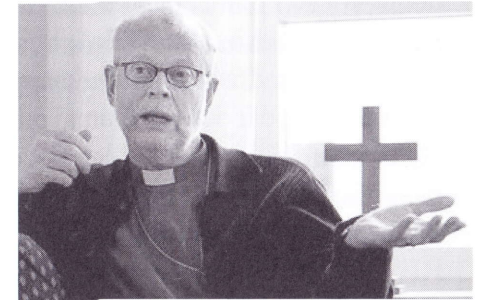

KAPITEL 8 DE NYA „RELIGIONERNA“

De förblindade marxisterna

Det kalla krigets marxistbegeistring trängde långt in i Svenska Kyrkan och liksom i Danmark fick man en röd biskop – till och med *ärke!*

Då Sveriges „rasistlag“ och „hets mot folkgrupp“ utvidgades till att innefatta homosexuella, lämnade en Malmöbo in en polisanmälan mot Bibelns text om homosexualitet. Efter att ha studerat de aktuella texterna sammanfattade justitiereferenserna våren 2003 att Bibeln inte är olaglig och dessutom gärna får utges på nytt. Däremot riskerar predikanter att bli anklagade, allt efter hur de citerar och tolkar bibelverserna om homosexualitet.

Ärkebiskop Hammar

Strax därpå fick en präst från Pingstkyrkan, Åke Green, en rättssak på halsen. Han blev dömd vid tingsrätten till en månads fängelse och ca 27 000 kr i rättegångskostnader, men han frikändes vid Hovrätten i februari 2005.

Saken gick vidare. Troende i hela landet höll andan och utlandets ögon riktades mot Stockholm.

Var det kanske därför att Högsta domstolen...? – Åke Green blev frikänd.

RFSL – Riksförbundet För Sexuellt Likaberättigande

Ordförvraningar ledde till tillkrånglat prat om äktenskap mellan homosexuella. Det rörde sig om juridisk försäkring om rätt till bostad, arv och liknande, vilket man nog kan unna dem som har medfödda hormonfel. Men att kalla det „äktenskap“ eller „vigsel“ är begreppsförvirring.

Rimligtvis skulle ingen – eller bara få – ta anstöt av homosexuella om de inte själva tar sig fram och provocerar. De homosexuellas förbund, RFSL, ser till att få sitt folk in i politiska och statliga kontor. 2006 tillkännagav Mona Sahlin att hon hade anställt flera stycken.

Då homosexuella fick lov att adoptera skrev »Svenska Dagbladet« att det var en seger „för homosexuella ämbetsmän i justitieministeriet“ framdrivet

av f.d. justitieminister Thomas Bodströms medarbetare som omtalades som „medlemmar av RFSL, hela bunten“. RFSL försvarar pedofili, bland annat i ett brev till justitieministeriet 1983: „Vem är förbrytaren? Pedofili skänker ömhet och kärlek...“

RFSL står bakom hatfulla angrepp på kyrkofolk och andra kristna med happenings och pilkastning, där det gäller att få pilspetsen mitt i ögat på bilden av en eller annan känd person från kyrkan eller något liknande.

Källa: »Världen idag« 24.01.07.

RFSL har efter flera års påtryckningar fått inträde i FN. Det beslutade FN's Råd för sociala och ekonomiska frågor (Ecosoc) 20. juli 2007. „Det är oerhört glädjande,“ jublar de. „Vi kommer aktivt att arbeta på det internationella planet och det ger oss större möjlighet att påverka de beslut som tas inom FN, när det gäller homosexuella, bisexuella och transpersoner (HBT).

„På tiden att uppdatera“

2004 reste utställningen »Gud har 99 namn« runt i Sverige. Den skulle ge kunskap om religionens nya ansikte i Sverige. „Den religiösa kartan stämmer inte längre. Det är på tiden att uppdatera,“ hette det och „upptäcka det spännande religiösa livet som väntar runt hörnet och frestar...“

Materialet härstammar från ett teveprogram från Utbildningsradion. Titeln »Gud har 99 namn« är ett korancitat som skall inbilla folk att Allah och Vår Herre och alla andra gudar är en och samma gud. Det muslimska radbandet „tasbih“ har 33, 66 eller 99 pärlor.

Vad får man be Vår Herre om i Sverige?

Frikyrkoledare angrep Mona Sahlin för hets mot kristna i allmänhet och frikyrkor i synnerhet, när hon skrev att nazister och kristna stod bakom våldet mot homosexuella...

Den kristna tidningen »Dagen« angrep statsministern: tyckte Göran Persson detsamma som Sahlin? Han vred sig som en mask. Han hade inte pratat med Sahlin, men – om de kristna verkligen hade hållit förbön att det skulle

Male, female
and convertible
(Victor Borge)

regna och åska under Pridefestivalen i Stockholm, så som Sahlin hade skrivit, så ska det påtalas, sa Persson – men det gäller naturligtvis inte alla kristna... Sahlin måste tänka på vad hon säger.

Diskrimineringsombudsmannen

I slutet av skolåret 2006 tyckte DO att man skulle undvika skolavslutningar i kyrkan, då det kanske kunde „kränka“ någon? – Året dessförinnan hade han uttalat sig mot adventsljusstakar och för halalslakt. Det låg naturligtvis politiska beslut bakom.

DO lade skulden på de lagstiftande medan den socialdemokratiska regeringen (bara tre månader innan riksdagsvalet) lade ansvaret på DO. Socialdemokraterna har gjort sitt för att bryta ner de värden som håller samman nationen. Sverige är multikulturellt.

Den debatt som följde efter skolavslutningen i kyrkan visar att befolkningen nu antligen börjar reagera på att vår egen kultur åsidosätts. Som det nu är räcker det med att en enda elev med viss religion hävdar att den känner sig kränkt över att gå i kyrkan för att stoppa en svensk tradition. Och då hjälper det inte att resten av skolan är av en annan åsikt.

Är det demokrati? frågade sig en insändare i »Sydöstran«.

Statsminister Göran Persson skyndade sig kort före valet 2006 att säga att naturligtvis skulle skolavslutningarna kunna föregå i kyrkan, som man brukade...

– och ännu mera!

I slutet av 2006 nådde man så till ett angrepp på julen, inte bara i Sverige, men i flera andra länder i EU: Österrike, Italien (Sydtyrolen), Milano, Amsterdam, Danmark etc. I Sverige gällde det skolans julavslutningar: de fick inte hållas i kyrkan och om det föregick på skolan eller liknande neutralt ställe, skulle det vara utan präst för att inte kränka någon.

Lilla gås, kom nu här:
Vi är ju alla européer!

KAPITEL 9 RASISM OCH FRÄMLINGSFIENTLIGHET

Lögnerna om rasism och främlingshat

Precis som i länder med diktatur begränsas den fria debatten i Sverige när det gäller frågor om massinvandringen och multikultur. Med hjälp av massmedierna har multikulturen och massinvandringen, som är dess förutsättning, blivit utmålad som den „enda politiska farbara vägen“ och uppriktigt sagt en moralisk skyldighet.

Kritik av multikulturen och massinvandringen kan därmed betecknas som moraliskt mindervärdig. Med moraliskt mindervärdiga behöver man inte debattera, det räcker med att skylla på dem såsom att vara några fula typer som inte hör hemma i en seriös samhällsdebatt. Häri ingår att man bemöter kritikerna med olika fula uttryck som till exempel *rasism och främlingsfiendlighet*.

Rasism betyder att man nedvärderar någon på grund av påstådda genetiska betingade sämre egenskaper. Att påstå att en person med mörk hud är intellektuellt sämre utrustad än andra är rasism. Om jag däremot föredrar att umgås med människor med min egen hudfärg så handlar det om individens fria rätt att välja efter sitt eget välbefinnande och har inget med rasism att göra. Begreppet rasism har ryckts ut från sin språkliga betydelse och har blivit ett slags allmänt skällsord mot kritikerna av multikultur och massinvandring.

Främlingsfiendlig har också blivit ett skällsord, ofta tillsammans med ordet *rasism*. Att beskylla svenskarna, som varje år vallfärdar till andra länder för att möta andra kulturer, för att vara främlingsfiendliga är löjligt. Men i diktatoriska länder kan man sprida så mycket skit, man vill om andra, om man bara är politiskt korrekt och har makten i ryggen. Man behöver inte argumentera eller ta ansvar för sin ståndpunkt som i en demokratisk diskussion. Det är precis samma sorts lögn som nazisterna i Hitlertyskland använde mot landets judiska befolkning.

Rasismparagrafen i strafflagen är en följd av ratifikationen av FN:s konvention om rasdiskriminering från 1965. Den handlar emellertid bara om biologisk rasism, dvs. förbud mot att sprida idéer om rasers överlägsenhet, rashat eller diskriminering till exempel i förhållande till den svarta rasen.

De senare tillkomna tolkningarna av rasism som förolämpning eller nedvärdering på grund av nationell eller etniskt ursprung, tro eller sexuell läggning är ett helt annat redskap än det som FN-konventionen föreskriver. Den verkar som ett censurinstrument varefter till och med upplysningar grundade på fakta kan straffas.

Rasistiska symboler

1996 hade den svenska justitieministern planer på att förbjuda rasistiska symboler, inte bara hakkorset, men man pratade dumheter om solkorset, keltiska korset*, det trebenta hakkorset, triskelonen, militära kamouflagekläder – ja, till och med den svenska flaggan!

Läkare Eva Bergquist kommenterade förslaget i sin tidning »Fri Information« den 4 september 1996 och slutade med en uppfordran till ministern: Arkivera det där det hör hemma: i papperskorgen!

Keltisk kors vid Visby

Hatfulla uttalanden

2004 genomförde SSU en tredagars kampanj på gymnasieskolorna för att berätta om den dramatiska ökningen av hatfulla uttalanden mot homosexuella och andra. Rasismdebatten var het på 1990-talet men nu har den klingat av, sa SSU. Den har bara fått en mera rumsren förpackning...!

Kampanjen delade ut massor med „Jag är emot rasism“-kontrakt som eleverna kunde skriva under på. – „Om ni nu tycker att alla människor har lika värde...“ Som tack fick man en rödgul knapp med ordet „antirasism“. „Alla ska kunna leva fritt utan att känna sig ledsna,“ gick en del elever ut med i sjunde klass. Några klasskamrater skrev på...

„Det är viktigt att informera och diskutera,“ säger SSU, „särskilt på gymnasierna där många för första gången möter rasistiska uttalanden och där de egna åsikterna formas. Det är också de, som säger, att de är rasister,

* *Keltiskt kors, ett kors med solhjul, skall vara vanligt i rasistiska sammanhang enligt Lodenius och Wikströms bok »Vit makt och blågula drömmar; rasism och nazism i Dagens Sverige«, 1998.*

även om de kanske inte vet vad det vill säga. Så är det viktigt att diskutera med dem.“

Källa: Blekinge Tidning 26.08.04.

Vad får vi säga?

EU babblade om att göra ordlistor över användbara eller inte användbara ord. Det gjorde TCO redan 2004, och denna galenskap griper om sig inom EU. Broschyren »Ord som gör ont« rådde svenskarna att undvika ord som: *invandrare, exotisk, adoptivbarn, färgad, ras, arabiskt utseende etc.*

Källa: Metro 28.08.2004.

„NEGER“

Kränkande kvartersnamn?

I Karlstad finns ett kvarter som heter Negern. Karlstadsbon Torbjörn Wahlström upprördes utav detta varför han skrev till kommunen. Han trodde att de närliggande namnen som Dragen, Griffen och liknande hade inspirerat till Negern.

„I Nordisk Familjebok från 1931 beskrivs negrer mera som djur än människor, vilket antagligen avspeglar tidens anda och förhoppningsvis kan skyllas på okunskap,“ menade han. (Som fan läser Bibeln!).

Wahlström hävdade att namnet var kränkande. Det måste bort! – Men det var lantmäteriverket inte överens om: Namnet *Negern* är så vitt man vet över hundra år gammalt. Och med hänsyn till kvartersnamnet heter bostäderna Negern 1, Negern 2 osv. Varför kvarteret heter på det viset vet man inte.

Det är inte bara i Karlstad som ordet *neger* är ett dilemma. Också i hela EU på grund av EUMC:s odefinierade jakt på rasister. Vissa menar att *neger* och *araber* är rasistiskt. Dumheter! Det betecknar en ras, fullkomligt likvärdigt med eskimåer, indianer, indonesier, mongoler eller vita. Om någon anser att orden är kränkande kan de bara skyllas på deras egna tankar om begreppen.

Bara vid osympatisk röstbehandling eller förvrängning kan det tillföras rasism. Att ta bort ordet *neger* kan också tolkas som *rasism*. Varför får negrerna inte vara tillsammans med oss andra? Varför bannlyses de? Det är diskriminerande! Vissa anser att man ska säga afrikaner, men en afrikan är inte nödvändigtvis en neger. Han kan vara vit eller arab eller berber.

Angreppet på ordet neger härstammar antagligen från motståndet mot Sydafrikas apartheidsystem, men det tog fort groteska former. Man angrep inte bara skämtteckningar med negrer som hade på sig bastkjol eller kokar soppa på missionärer, men också Astrid Lindgrens »Pippi Långstrump« eftersom hennes pappa var negerhövding i Söderhavet, Jørgen Clevins teckningar av negrer (till exempel i Politikens *Iystige Viser*) »Lille sorte Sambo« och liknande.

Lille sorte Sambo

Som om Josephine Baker inte lade hela Europa för sina fötter med sin banankjol eller Armstrong med „What a wonderful world...“

Och vad ska vi göra med ordet *bladneger*? Skall vi säga *bladafrikan*?

En polis i Malmö berättade för pressen att ungdomsligor rånade och misshandlade unga svenskar. „Tre till fem negrer i 20-30 årsåldern sparkade en ensam nattvandrare så att han var tvungen att föras till sjukhus.“ Och vidare: „Lite senare misshandlade 10-15 araber en man som blev av med plånboken, småpengar och en halskedja,“ och till slut hette det: „Det fanns inget spår efter gärningsmännen då de smälter bra in bland Malmös nattliga befolkning.“

Men något sådan fick inte komma ut till befolkningen. Politikerna råkade i luven på varandra om polisens uttalanden. Rasistiskt! Ansåg någon, medan andra ansåg att fakta inte kan vara diskriminerande; hade vederbörande kommit i dålig dager var det på grund av deras brott och inte deras ras.

Svenska Akademien rådfrågades. De svarade att det inte fanns något nedsättande med ordet „neger“. Svenska massmediers självrensning överskrider långt mer än vad man känner till i Danmark. Den får absurda konsekvenser när pressen medvetet tigger om signalement på efterlysta förbrytare. På det sättet kan många förbrytare slippa undan.

En ung man i Småland blev knivskuren i ansiktet och på armarna av ett ungdomsgäng med invandrare. Han gav signalementet till polisen som sökte eventuella vittnen men »Smålandsposten« undvek att gå ut med signalementet!!! Ett liknande fall handlade om en ung neger som vid inresa till Sverige var hiv-positiv. Det tog man först upp åtta år senare då det visade

sig att han hade smittat två kvinnor med aids – och säkert många flera eftersom han inte hade hållit sig till de två kvinnorna.

»Kristianstadsbladet« undvek att beskriva mannen och publicera hans bild trots risken att åtskilliga kvinnor kunde föra smittan vidare.

»Kvällsposten« vågade sitt skinn och publicerade mannens bild.

Negerkyss

Helt tokigt blev det med ordet *negerkyss*, även om kyss borde vara något behagligt och just negerkyss är högt älskat... I Sjöbo bor en konditor som är väldigt populär eftersom han arbetar – svart. Han skyltade med *negerbullar* i fönstret. Nu var fan lös! Han anmäldes till DO i juli 2003 och hotades med rättsliga åtgärder och skadestånd på 100 000 kronor.

Men när anmälaren som var *blekansikte* inte kunde känna sig *kränkt* var ombudsmannen tvungen att ge upp att väcka åtal. Det resulterade bara i att försäljningen av negerbullarna femdubblades medan anmälaren var tvungen att skaffa sig hemligt telefonnummer för att få fred.

Konditorn Fredrik Andersson var mållös över anmälan: det finns många exotiska namn på bakverk, franska marängar, japanare, mollusker... Receptet på negerbullar är säkert över 200 år gammalt.

„Det duger inte med: *så har det alltid hetat*“ sa ombudsmannen Margareta Wadstein. „Ordet *neger* är förbundet med slaveri och bristande respekt för människors lika värde. När man vill beskriva en person, fråga då hur personen själv önskar det?“

Konditorn förstod inte argumentationen (hur frågar man en negerbulle? Och vad med vit slavhandel?) Är *bondkakor* också nedsättande? Undrade han. Ombudsmannen medgav att order negerbulle inte nödvändigtvis innebar rasistisk baktanke. – „Det heter chokladbullar,“ sa Sveriges Bageriförbund.

Tror du att vi kränker någon om vi kallar det för svensk köttträtt - eller ska vi bara kalla det stuvad Ionesco-noshörning?

Andra namn är föråldrade; men Andersson ville behålla *negerbullarna* så länge som han kunde.

Hur många fåniga påhitt kan man ta sig till i jakten på osynlig rasism? Jakten bedrivs med en energi som är värdig en bättre sak. Jag vill rekommendera Wadstein att göra en insats där det verkligen existerar diskriminering och rasism! Om hon nu förstår de *främmandes* skällsord?

På de danska hemsidorna roade man sig kungligt.

Var det diskriminerande att roa sig åt ombudsmannen?

Men kyssarna slutade inte med detta. I Gislaved stod det att läsa i bygdens gratistidning »VästboAndan« den 4 februari 2004 följande:

Det heter ju faktiskt negerbulle

„Du vet vad det är, men vad heter det egentligen...?“

Ett kafé i Sjöbo, ja, precis i Sjöbo... blev för en tid sedan anmänt för att ha sålt *chokladbullar* under ovanstående beteckning. Vad mig själv beträffar tycker jag att ordet *chokladbulle* är klumpigt. Under 30 av mina 35 år har det hetat negerbulle och ingenting annat...

För mig kommer en mörkhyad person med krulligt hår och läppar som är tjockare än mina, alltid vara en neger. Det är ett välkänt ord. Ett ord jag har vuxit upp med. Det som räknas är människan bakom fasaden och så gör det detsamma om människan är jugoslav, neger finne eller lapp. Eller så kan man alla gå in i ett rum som saknar fönster och ljus och – *simsalabim* är olikheterna borta! “

Och så blev tidningen anmäld!

Polisen i Värnamo överlämnade anmälan till åklagaren som skulle ta ställning till om den skulle skickas vidare till justitiekanslern, som avgör om den innehåller lagöverträdelser med hänsyn till tryckfrihetslagen.

Conditoret fick sluta med negerbullerna!

Fallet lades ner.

www.sr.se/jonkoping/nyheter/arkiv.asp?DagensDatum=2004025&Artikel=364102

Emellanåt vet man varken ut eller in, skrev »Kvällsposten«. Som nu det här med negerbullarna i Sjöbo. Nu har konditorn bytt namn på dem till „brancobullar“. Skulle det vara bättre? Brancobullar – till glädje för ombudsmannen! Namnet härstammar från BRöderna ANdersson COnditori i Sjöbo.

Branco betyder vit på portugisiska. Från svart till vit.

Vid Brancopremiären sålde Andersson 200-300 brancobullar och som mest 400-600 bullar på en dag. Folk skickade bullar till vänner och bekanta i Stockholm. Någon skulle ha en hel kartong till – DO! – Andersson själv brydde sig inte om vad folk kallade hans bakverk.

Negerbullekriget

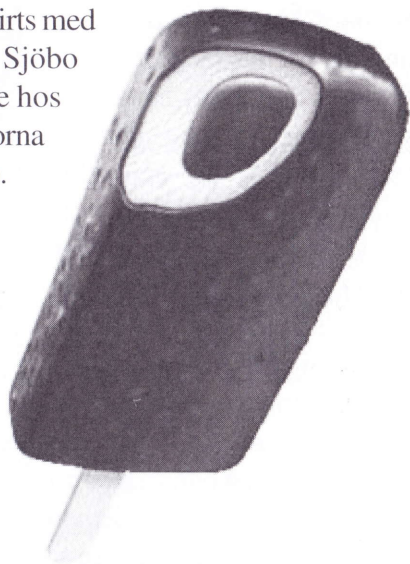
Negerbullekriget blossade upp igen. T-shirts med texten: „Rädda negerbullen“ såldes på Sjöbo marknad och anmäldes. Fallet hamnade hos justitiekanslern som skall avgöra om tröjorna strider mot lagen om hets mot folkgrupp.

Källa: Exilen 27.07.05.

Vansinnet fortsätter, som »Expressen« skrev: Rasismen finns överallt, om man blott definierar den lite bredare.

Organisationen Centrum mot rasism ville anmäla GB-Glace till DO då de menade att den nya glassen »Nogger Black« var rasistisk. De uppmanade konsumenterna att bojkotta firman.

„Vi är emot hela tankemönstret i reklamen,“ sa chefen på Centrum mot rasism, Amina Ek. „Den svarta lakritsen med namnet *Nogger* leder tanken till *Nigger* och *Neger*. GB-Glace bör stoppa reklamen.

**NOGGER
BLACK**

Dyrt fiasko!

Sveriges tidigare regering satsade oerhörda summor pengar på kampen mot rasismen. Från 2002 till hösten 2006 gick således 180 miljoner kronor till olika organisationer. Hälften av det jättelepp som paraplyorganisationen „Centrum mot rasism“ (CMR) fick, gick till resor, hotelluppehåll och ett dyrt 180 kvadratmeter stort nyrenoverat kansli i Stockholm med tre anställda och en styrelse på elva man! Huvudansvaret för arbetsinsatsen låg dock hos andra organisationer. Centret upprättades av dåvarande integrationsministern Mona Sahlin. Men inordnades senare under demokrati-, storstads-, integrations- och jämställdhetsminister Jens Orback.

Myndigheterna får normalt nerskurna statsbidrag om de inte använder pengarna, men Göran Perssons regering organiserade CMR som en idealistisk förening. Centret skulle dokumentera diskrimineringen i samhället, skriva rapporter till internationella nämnder och organisationer samt bekämpa motståndet mot homosexuella äktenskap.

CMR behövde inte skicka in ansökningar för att få extra bidrag eller vice versa eller visa kvitteringar på vad pengarna gick till eftersom CMR var „något speciellt“. Och integrationsverket reviderade ganska ytligt, ja, ordande till och med stora extra bidrag per telefon då man „känner dem väl“. Riksrevisionen påpekade 2003 om bristande rutiner och riktlinjer i Integrationsverket och våren 2005 påbörjades en noggrann granskning under riksrevisor Eva Lindström men – rapporten stoppades! (Märkvärdigt!)

Förre polismästaren i Stockholm, Gunno Gunmo, som kontrollerade CMR i justitieministeriet, var kritisk mot deras verksamhet: „Det finns ingen strategi, ingen målsättning eller riktlinjer. Ingen ordning eller system.“

2003 och 2004 gjorde de ingenting. Först i maj 2005 uppvisade de en handlingsplan för innevarande år: en stor kampanj mot lakritsglassen »Nogger Black« en insats som väckte motstånd. Benito Miguel, som var med om att starta CMR, var också starkt kritisk: Kampanjen mot glassen skulle bara täcka över centrets överksamhet!

Den nya regeringen har bestämt sig för att städa upp bland de cirka 550 överflödiga och pengaslukande myndigheterna som belastar skattebetalarna. Centrum mot rasism har redan stängts.

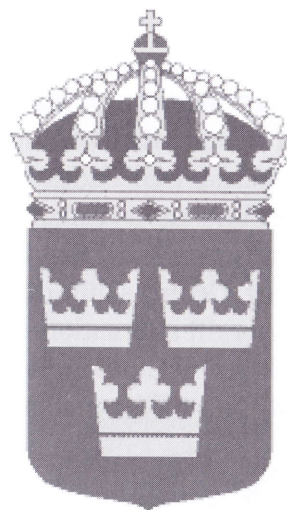
* Källa: Bland annat Svenska Dagbladet 17.07.2005.

Torbjörn Nilsson, reporter

En odemokratisk rektor

Två flickor på en skola har gjort någonting förfärligt!!!

De har tröjor med svenska symboler. Har de på sig dem i skolan kommer de ögonblickligen att bli hemskickade. Så går det till på Gullhögskolan i Vårgårda.

Rektorn har förbjudit svenska flaggan, kungakronor, märket tre kronor m.m. säger de. Rektor själv, Per-Hugo Hansson, hade inte tid att svara på en nyfiken reporters frågor så flickorna och en mamma var själva tvungna att reda ut det hela. Rektorn har gått för långt i sin antirasismiver. Det handlar ju inte om tröjor med främlingsfientligt budskap. Om nazisterna och „Bevara Sverige Svenskt“ använder flaggan så är det väl hög tid att vi återerövrar den.

Förbudet mot kärlek för fäderneslandet visar sig också på andra sätt, säger en av flickorna: vi får inte sjunga nationalsången eller fäderneslandssånger. Och tröjorna med en massa gula kronor på är också förbjudna. Underligt, eftersom mina invandrarkamrater varken blir stötta över sånger eller tröjor. En tröja med amerikanska flaggan är däremot okej. Inte på långa vägar så anstötlig som den svenska!

Vi skall vara stolta över den svenska flaggan, menar flickans far. Att förbjuda svenska symboler är inte ett bra sätt att bekämpa främlingsfientligheten på.

www.gt.se/index.jsp?a=139558 27.05.2004

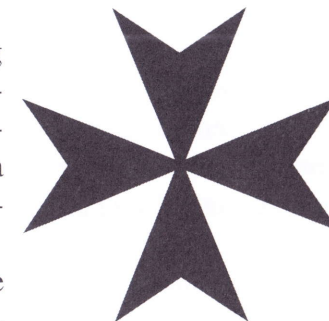
Malteserkorset

På Astradskolan i Ljungby har eleverna roat sig med att rita malteserkors. Hakkors är ju förbjudna (men det går som när barn bygger fördämningar vid bäcken: vattnet hittar andra vägar.) Malteserkorset blev bannlyst av skolledningen och föräldrarådet.

Men nu blev Johanniterordens stormästare Thor von Rahden upprörd. Korset är Johanniterordens symbol, registrerat överallt i världen och är kristendomens äldsta hjälporganisation. Den grundade ett sjukhus för pilgrimer i det heliga landet 1070. Då broderskapet senare blev en riddarorden som kämpade mot de misstänksamma araberna och osmanerna blev de fördrivna till Malta. Deras symbol kallas därför Malteserkorset.

Det gagnade inte Johanniterorden att skolan blandade samman deras ordenskorset med nazismen. Von Rahden ville ha en ursäkt. Eller så skulle han gå den rättsliga vägen. Rektor Gunnel Henriksson svarade inte (som inte är ovanligt hos svenska myndigheter). Så uppfordrade von Rahden den svenska avdelningen av orden att vända sig till ordens protektor i Sverige, kungen själv. – Rektor backade lite: „Vi förbjuder inte korset som så, men bara på det sättet det används på, – men det skulle vara trevligt att få träffa kungen...“

Källa: Tidningen Småläningen 21.03.06.

Politiskt okorrekta kan få underkänt

Tre elever i nionde klass på Ytterbyskolan i Kungälv gjorde hitlerhälsningen och skrek „Sieg heil“ i korridoren fram för tio-tolv kamrater i februari 2006.

Skolledningen meddelade då att om elever hade nazistsympatier och/eller rasistiska ståndpunkter kunde de riskera att få icke godkänt i samhällskunskap. Skolväsendets chefsjurist ogillade detta tilltag. Men rektor Ann Charlotte Brandberg menade att man måste kunna visa fram demokratiskt uppförande för att få godkänt i samhällskunskap. Hon hänvisade till undervisningsplanen som säger att om man inte kan arbeta demokratiskt så lever man inte upp till undervisningsplanen och så ska det märkas på betygen. Man får inte skrika *bög* eller *lesbisk*, *hora*, *utlänning*, *svartskalle* eller *ge dig iväg härifrån*, men hon undvek att komma närmare in på politiska ståndpunkter.

Hoten att inte godkänna elever väckte stor uppmärksamhet och debatterades i de annars så försiktiga massmedierna. De fann, liksom många hemsidor, det väldigt odemokratiskt att ge betyg efter elevens politiska uppfattning. Var det överhuvudtaget lagligt? Men fillet anmäldes också till polisen och i juni blev alla tre, varav en var 15 år, dömda till dagsböter och samhällstjänst för hets mot folkgrupp.

Källa: TT via Aftonbladet text-tv publicerat 12.06.06.

www.aftonbladet.se/vss<7telegram/0,1082,67525892_852_.00.html

„VÄLKOMMEN till Karlskrona!“

2002 satte Karlskrona upp stora skyltar vid stans infartsvägar för att välkomna främmande. Men det varade inte länge förrän en lokal organisation „Nya Frisam“ som tar sig an så kallade „flyktingar“, blev rasande: Skyltarna visade uteslutande blonda, leende blekansikten och inte en enda mörkhyad människa, vilket efter Frisams åsikt förde tankarna tillbaka till 1930-talets Nazityskland!!!

Även om ordföranden för den lokala integrationsnämnden tyckte att liknelsen med Hitlertysklands propaganda var vanvettig föll både han och kommunalstyrelsen till föga: „Nej, det var riktigt. Fotografiet ger inte en korrekt bild av karlskronaborna. Det fattas både invandrare och invalider ... Det var ett misstag från vår sida, „förebrådde han sig själv De skulle hitta ett mer realistisk multikulturell bild av glada karlskronabor. „Kanske en bild utan människor?“ föreslog en talesman från kommunens näringsliv. „Men ska det vara människor ska det också vara några med annan hudfärg.“

I en spydig insändare i Blekingetidningen »Sydöstran« stod det att läsa: „För att undgå att trampa vissa organisationer på tårna skall bilden kanske visa upp: en invandrare, en missbrukare, en homosexuell, samt se till att det finns lika många män som kvinnor. Så att vi alla kan vara nöjda och vi andra slipper deras tolkningar som kommunen nu ger efter för.“

Och vad med tjocka och tunna, rödhåriga och skalliga osv., osv.

Galenskapen har intagit Sverige!

2003 fick Karlskrona nya skyltar med skeppsbilder i tidlös enkelhet.

KAPITEL 10 EU och SVERIGE

Den europeiska unionen

Kanske finns det någon som tycker att redogörelser om EU i ett häfte om Sverige är malplacerat. Men inte för så länge sedan var den danska kronprinsen på studiebesök i EU:s babelstorn i Bryssel för att se hur de lagar blir till som han sedan ska skriva under.

EU-lagarna står över EU-ländernas nationella lagar. Vi ser att danska lagar blir dömda som olagliga vid EG-domstolen och måste göras om. Därför är ett omnämnande om EU absolut nödvändigt för att förstå Sveriges och alla andra EU-länders situation.

I många EU-länder finns ett starkt folkligt missnöje med den växande överstatligheten i EU och utvecklingen mot ett europeiskt maktimperium. Man borde vid grundlagsrevideringen i Sverige ha tagit hänsyn till detta och företagit en kritisk värdering av EU:s struktur och arbetssätt i stället för att befästa den kolossala byråkratin och den evinnerliga överföringen av nationell folkmacht till EU.

EU:s illa dolda mål är att „preparera manegen“ för det globala kapitalet. De senaste årens angrepp på välfärdssystemet, företagens flyttningar till låglöneländer och lönedumpningar – allt med EU:s välsignelse – visar att kapitalintressena övertar mer och mer makten från de folkvalda församlingarna i medlemsländerna. Ett mellanstatligt samarbete borde som en prioriterad målsättning värna om ländernas självbestämmande i förhållande till det globala kapitalet. EU:s dolda målsättning ska uppnås med de så kallade fyra lovprisade friheterna: fri rörlighet över gränserna för personer, varor, tjänster och kapital – alltsammans till fördel för först och främst storkapitalet. Med nedlagda gränskontroller slipper vi att visa pass, men vi ska ändå kunna bevisa vårt EU-medborgarskap!

Den fria rörligheten är en välsignelse för alla kriminella nätverk och i verkligheten ett angrepp på medlemsländernas självständighet. Det mest effektiva steget för att stoppa den växande kriminaliteten och medborgarnas otrygghet är att återinföra gränskontrollen.

Makten i EU fördelas mellan Rådet och ministerrådet (=regerings-/statscheferna och ministrar från medlemsländerna), EU-parlamentet och EU-kommissionen. Parlamentets uppgift är att ge EU skenet av folkligt inflytande.

I verkligheten upphör EU-parlamentarikernas folkliga anknytning den dag de väljs: det är nämligen förbjudet att ta någon som helst hänsyn till sitt eget land! (!!!) Många parlamentariker har dessutom valts genom en procedur där mindre än hälften än de valberättigade har deltagit. EU-parlamentet är alltså onödigt och kunde lika gärna avskaffas.

I verkligheten är stats-/regeringscheferna de enda som har någon form av demokratisk legitimitet bakom sig i EU och till skillnad från EU-parlamentarikerna kan befolkningen i hemländerna påverka dem. Kommissionen är helt visst godkänd av parlamentet, men är en ren tjänstemannaorganisation som har fått sin makt från EU-konstitutionen. Den borde inskränkas till ett sekretariat för Rådet och Ministerrådet. I en demokrati skall all makt utgå från folket och det är – som nämnt – bara Rådet och Ministerrådet som har demokratisk förankring.

EU ska som samarbetsorganisation inte stifta lagar och liknande för medlemsländerna. Det är bara nationalstaterna som skapar regler för det egna landet. Varje land omsätter själv EU-rådets och EU-ministerrådets beslut till sina nationella lagkomplex. Den så kallade EU-domstolen kan sålunda avlevereras till återvinningscentralen. I denna skisserade nedbantning av EU-organisationen blir EG-domstolen givetvis också arbetslös.

EU-övervakning av medborgarna

För att få sina planer genomförda upprättade EU ett övervakningskontor i Wien, EUMC (The European Monitoring Centre) med den östtyske juristen Beate Winkler som överhuvud.

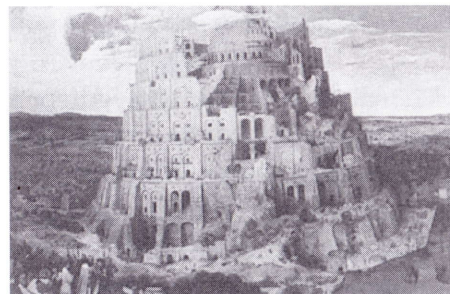
Genom nätverket RAXEN * skall EUMC övervaka och påverka våra tankar och yttringar och kontrollera möjligt motstånd mot EU:s politik. De skall bekämpa oppositionen mot invandringen genom undervisning (läs indoktrinering) från dagis till universitetet, rättssystemet, polisen, reklamen etc.

Kontaktgruppen i Sverige är EXPO.

Beate Winkler

*) The European Information Network on Racism and Xenophobia.

Bruegels måleri av Babels torn

Och hela jorden hade samma språk och talade på samma sätt. Men när de bröt upp och drog österut, fann de en lågslätt i Sinears land och bosatte sig där: Och de sade till varandra: "Kom låt oss slå tegel och bränna det." Och teglet begagnade de såsom sten, och såsom murbruk begagnade de jordbeck. Och de sade: "Kom, låt oss bygga en stad åt oss och ett torn vars spets räcker upp i himmelen, och så göra oss ett namn. Vi kunde annars bli kring-spridda över hela jorden."

Då steg Herren ned för att se staden och tornet som människobarnen byggde. Och Herren sade: "Se, de är ett enda folk och har alla samma språk, och detta är deras första tiltag. Härefter skall intet bli dem omöjligt, vad de än beslutar att göra. Låt oss stiga dined och splittra deras språk, så att den ene inte förstår den andres språk." Och så spridde Herren dem därifrån ut över hela jorden, så att de måste upphöra att bygga staden. Därav fick den namnet Babel, eftersom Herren där splittrade* hela jordens språk. Därifrån spridde också Herren ut dem över hela jorden. (Splittrade = hebr. ordspel med Babel)

Nu försöker man sålunda återuppbygga »BABELIEU «!

EXPO är en privat stiftelse som kartlägger högerorienterade grupper och som ger ut en tidning. Med nätverket kan EU snabbt gripa in med aktiva förhållningsregler, sa Beate Winkler. Men utan definition på begreppen „rasism och främlingshat“ kan man bli anklagad för vad som helst. En fullkomlig kafkasituation! Man har till och med talat om „gömd rasism“. – Kontorets årsbudget för år 2000 var ca 50 miljoner SEK.

EUMCs journalistprogram*

Massmedierna, som några kallar för den fjärde makten i staten och andra för den första, har naturligtvis ganska särskilda intressen för RAXENs kritiska övervakning. Man uppfordrar till ett utarbetande av en uppförandekod för etisk journalistik som ett instrument till frivillig självreglering (=självcensur). (Sida 32 i Slutrapporten).

Man rekommenderar att det instiftas ett europeiskt pris för tolerans och förståelse ut över det journalistpris som redan existerar (instiftat av EU-kommissionen och Europarådet i samarbete med Det Internationella Journalistförbundet). (Sida 33 i Slutrapporten).

Sverige accepterar utan problem EUs diktatoriska bekämpning av oppositionen medan Danmark till en viss grad försöker att motsätta sig EUMCs övergrepp.

Begränsning av Internetkundernas yttrandefrihet

I »Glocal Scandinavia's« vanliga villkor från 2003 räknas det upp att kunderna inte får „sprida information som kan *antas* vara olaglig (till exempel barn-pornografi, förtal eller hets mot folkgrupp)...“

„Överträdelse av denna paragraf utgör ett allvarligt kontraktsbrott och Glocalnet har ögonblickligen rätt till att radera kundernas hemsidor, stänga ner tjänsten och/eller säga upp avtalet utan skyldighet att betala tillbaka de av kunden erlagda avgifterna. Kunden ska betala de fasta avgifterna även för abonnemanget även om Internet-tjänsten har blivit stängd. Kunden ska hålla Glocalnet skadelöst mot eventuella krav mot Glocalnet vid överträdelse av denna paragraf.“

*Källa: Slutrapporten från den Rådgivande Kommissionen för bekämpning av rasism och främlingshat, Bryssel 23 maj, 1995 (9606/1/95)

Lägg märke till den diffusa formuleringen! Är det Glocalnets kontorspersonal som kan *antas*, att detta eller liknande är olagligt?

Vid EUMC's och EU-ländernas egen lagstiftning om hets och diskriminering är yttrandefriheten i verkligheten satt ur funktion. Många vet inte vad yttrandefrihet innebär, eftersom de aldrig har öppnat munnen. Deras ställningstagande till yttrandefriheten är enkel: *om du anser det samma som jag så får du gärna säga något, annars inte*. Men lagen om yttrandefrihet är gjord för dem som INTE har samma åsikt som makthavarna och de politiskt korrekta.

Under åren 1950-1970 fyllde *rasistiska* brott, spionage, landsförräderi och terrorism 6-8% av tidningarna, men i slutet av 1980-talet ökade detta innehåll markant till cirka 12% och 1995 till 25% (Medierummet, Carlssons Bokförlag 96).

Svenska massmedier önskar rimligtvis att slippa bli anklagade för hets mot folkgrupp så de nämner inte om förbrytaren är *av främmande ursprung*. Det kan bli så absurt att man inte vågar gå ut med ett signalement.

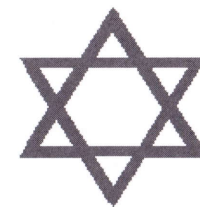
Förtigandena ger en falsk bild och håller befolkningen i okunnighet om landets tillstånd. Detta kan i längden utveckla sig till en tickande bomb.

Sverige bakom EU's skärpta kontroll av yttrandefriheten:

Trots vissa nazisympatier under kriget – eller kanske just därför – verkar Sveriges framfart mot nynazister rätt hysterisk och frågan är om det inte har motsatt effekt. Unga människor vill gärna provocera. Men provokationerna ger makthavarna en ursäkt att strama till lagen.

På hösten 2000 höll Sverige en förintelsekonferens. Svenskarna frågade sig vad Hitlers förintelse hade med dem att göra. Men det fanns ett uppenbart syfte: Inspirerad av konferensen bjöd justitiekansler Göran Lambertz in domare, åklagare och polisen från hela EU till ett tätare europeiskt samarbete mot nazistisk och rasistisk kriminalitet. Också EU-kandidaterna Tjeckien, Slovakien och Polen samt Norge deltog. Mötet (februari 2001) inleddes med en film om förintelsen så att stämningen skulle infinna sig.

* Efter fyra dagars diskussioner enades man om att upprätta ett internt informationsnät och gå vidare med saken.

Man ställde en rad krav på EU-kommissionen, EU-rådet och EU-länderna: effektivare rättsutlämningsprocedur, ökad direktkontakt mellan rättssystemen och intensifiering av kampen mot nazismen och främlingsfientligheten. Man krävde att all information om avsändare och mottagare av e-post samt besök på hemsidor

Snart binds våra händer också!

skulle registreras och bevaras så länge att rättssystemet kunde säkra sig bevismaterial för rasistisk och nazistisk kriminalitet. Dessutom skulle anonymiteten på Internet inskränkas. Stora datorer med specialprogram kan censurera och filtrera enorma informationsmängder och tekniken förbättras stadigt. Den franske justitiekansler François Cordier föreslog dessutom att man ska utnyttja skattelagstiftningen till att slå ner på de Internetfirmor som ger sina kunder för stor frihet på Internet.

Att stoppa information till stora befolkningsgrupper är ett välkänt maktmedel. De äldre kommer ihåg det från krigets störningssändare. Enligt invandrantidningen »Sesam« (februari/mars 2001) finns det idag 45 länder där staten censurerar delar av informationsutbudet på Internet. Nu kommer EU in i den skaran.

Det rör sig inte om Hitlers förintelse. *Det rör sig om att införa censur i massmedierna* och i den privata kommunikationen.

En allvarlig begränsning av yttrandefriheten i EU.

Den 7 november 2002 godkände Europarådet de nya inskränkningarna i vår redan lemlästade yttrandefrihet och EU fortsätter i samma hjulspår. Svenska journalister har en helt annan uppfattning än befolkningen generellt har vad gäller invandringen. En undersökning visar att bara 12% av journalisterna önskar en begränsning av invasionen mot 47% av befolkningen som helhet. 46% av journalisterna vill göra det enklare för dem att komma vilket bara stöds av 15% av svenskarna. – Det framgår av boken »Är danskarna främlingsfientliga?« skriven av lektor Hans Jørgen Nielsen å Rockwool Fondens forskningsenhets vägnar (2003).

vogter på dig

EU-fuskverk

EUMC (The European Monitoring Centre), EU:s övervakningsnätverk ville utforska antisemitismen i Europa. De engagerade forskare vid universitetet i Berlin och i oktober 2003 fanns en rapport på 112 sidor.

Men du gode!

Den visade att den växande antisemitismen först och främst skyldes på muslimska miljöer. Vad hade EUMC föreställt sig? Nynazister? Så man kunde få en ny orsak till uppstramning av censuren och kontrollen med så kallade högerorienterade partier i Europa?

EUMC's chef Beate Winkler stoppade fort ner rapporten i byrålådan och förklarade att forskningsperioden hade varit för kort. Bara maj och juni 2003. Sedan sa hon att den fackligt sett inte var tillräckligt bra.

Sanningen var det att den inte var politiskt korrekt och stod i strid med EU:s intressen. *EU var ju initiativtagare till den muslimska folkvandringen till Europa genom avtalen med de arabiska länderna på 1970-talet.* Hanteringen av saken kritiserades från många sidor.

I Danmark krävde Dansk Folkeparti sanningen på bordet. Censur var oacceptabelt!

EUMC har i årtal tecknat en falsk bild av vem som är „rasist“ och vem som överträder de mänskliga rättigheterna!

Den totala mörkläggningen av rapporten fick kritiken att växa till högljudda krav på politisk censur. Generalsekreteraren i Den Europeiska Judiska Kongressen, Serge Cwajgenbaum, ansåg saken vara skandalös.

Dansk TV2 avslöjade lite grann av vad det var allmänheten inte fick se. I rapporten heter det bland annat: ...det står klart att antisemitiska angrepp under övervakningsperioden är begångna av högerorienterade extremister och fanatiska islamister eller unga muslimer.

Rapporten och våra egna undersökningar visar en våg av antisemitiska övergrepp från våren 2002 i många EU-länder. De är inspirerade av konflikten i Mellanöstern och angreppet på World Trade Center och Pentagon 2001.

Lite om EU:s hittillsvarande arbete

Överenskommelse med de arabiska länderna 1978: Den gemensamma marknaden säkrar sig olja mot avtal om att ta emot all obehövlig arbetskraft från de arabiska länderna, införa främmande muslimsk kultur i Europa, censurera

de europeiska skolböckerna etc. De så kallade „fyra friheterna“ lockar folk, företrädesvis från handel, industrier och kriminella miljöer både i EU och utanför.

EUMC-nätverket upprättades 1995 för att kontrollera den europeiska befolkningen. De öppnade upp ett kontor i Wien år 2000 under ledning av östtyskan Beate Winkler.

1995 utvidgar man samarbetet med de muslimska länderna, nu med samtliga nordafrikanska stater. De „fyra friheterna“ ska också gälla mellan dem och EU och målet är ett EURABIA där Medelhavet blir ett innanhav till fördel för handeln och det globala kapitalet. Avtalen kallas Barcelona-processen. 2005 ändrar Barcelonaprocessen namn till „Anna Lindh-fonden“ som har kontor i Abdelkareem Nabil, Alexandria, Egypten.

EURABIA-projektet kräver att de två motsatta kulturerna, den muslimska och den västerländska undergår en förbrödning. Då det muslimska folket varken kan eller vill integreras kan det bara göras genom att EU-befolkningen genom propaganda och övertalning *underkastar sig islam som dhimmier**. Men det är uppenbart inte helt så lätt som våra EU-politiker hade föreställt sig.

EU börjar vackla. Frankrike och Holland röstade nej till EU-författningsförslaget. Det var en chock för EU-politikerna som utlyste en tankepaus i ett år. Man skulle fundera ut hur man skulle hantera situationen och igen få befolkningarna på plats, så man åter kunde framställa konstitutionsförslaget mer eller mindre i sitt ursprungliga tillstånd.

Arbetet med att få européerna att kasta sina nedärvda värderingar och livssyn överbord och godta den nya världsordningen, EU:s herravälde och islams överlägsenhet, har pågått i många år genom massmedierna, särskilt teves indoktrinering, men nu tog man extra tag.

Det framgick tydligt genom en konferens mellan EU och Den arabiska Liga i Rabat i Marocko den 13 juni 2005. Här redogjorde Olaf Gerlach Hansen för sitt indoktrineringsprogram i ett tal. Han var ledare för Center för Kultur och Utveckling (CKU) under det danska utrikesministeriet. Under

*) Dhimmier är kristna och judar som får lov att leva i muslimska samhällen men de har inte samma medborgliga rättigheter som muslimer men de måste betala skatt. Därför står muslimerna ut med dem.

det „multikulturella året“ skulle man genomföra de visioner man redan hade lovat de muslimska länderna genom diverse avtal. Man skulle gå från teori till verklighet: EURABIA.

IMAGES
OF THE
MIDDLE
EAST

Européernas kultur och religion kallades stereotypa fördomar och skulle bort. Vi skulle uppfostras på nytt. Journalistiken skulle ändras från nyhetsjournalistik till sympatiskapande kulturjournalistik genom fokusering på sympatiska individer med främmande etnisk bakgrund. Journalister skulle samarbeta med arabiska kollegor i gemensamma projekt och utbyten. Konsten skulle styras genom „gemensamhetslaboratorier“ för att inte stöta sig med främmande kulturer och för att skapa dialog.

Man gick hårt fram på alla fronter: pseudo„dialoger“, propaganda i alla EU:s vasallstater, ungdomsutbyten med muslimska länder, kurser i koranen och i journalistik, studiebesök, föredrag etc. Då man visste att man lätt kunde få kontakt med ungdomarna i väst genom deras allmänna intressen för musik, sång och teater, satsade man på en Mellanösternfestival (Middleeastfestival) i tio städer i Danmark samt i Dunkers Kulturhus i Helsingborg. Utöver underhållningen visade man också stora fotografier från den arabiska världen på gator och torg.

Man hade valt prins Joakim till protektor för festivalen och både Danmarks konservativa utrikesminister, Per Stig Møller och Venstres utvecklingsminister Ulla Tørnæs lovordade det saudiarabiska initiativet. Festivalens programtidning handlade så att säga uteslutande om de uppträdande konstnärerna, men läste man den helt och hållet kunde man hitta anledningen: muslimska lärare skulle in på skolorna och berätta för eleverna om mellanösterns kultur och därefter skulle de få skolböcker om arabisk kultur. (Det hade ju EU redan lovat i den „europeiska arabiska dialogen“, som undertecknades i Damaskus 1978). Man hade utgivit en antologi som skulle „bygga bro“ mellan väst och öst. Den var skriven av författare

Brobygga-symbol från festivalen

Tillsammans för fred!

I Sverige gick man vidare med projektet "brobyggeri". Det svenska studie-förbundet "Sensus" utbildade i samarbete med det islamiska studieförbundet "Rushd" ett hundratal "fredsagenter". De ska utbilda andra fredsagenter etc. och resa runt i Sverige och agitera för, att islam är en fredens religion, och med hjälp av taqiya-systemet inbilla våra barn, att allt det hemska, der står i koranen inte gäller fast vi tydligen ser det praktiserad. Vid all propaganda använder man lockande rollmodeller, så budskapet når fram.

från Mellanöstern. Saudi Arabien hade ställt som villkor att boken inte skulle ha några inlägg av judiska författare. Den diskrimineringen accepterade Danmark (!!!) – för pengarnas skull! Om Mellanöstern inte rymde Israel så rymde det som gengäld alla Nordafrikas muslimska stater, ända bort till Atlanten. De visade en karta för skolbarnen som de skulle lära sig (med andra ord hela det område som enligt Barcelona-processens traktat tillsammans med EU skulle skapa EURABIA).

*Självcensuren, diskrimineringen av judar, skolningen av lärare, censureringen av skolböcker, indoktrineringen av barnen, universitetsstudier om islamsk kultur och språk och påverkan genom de politiska EU-professorerna, kallade Monnet-professorer – alltsammans fortsätter ostört! – med EU-vasallstaternas samtycke och stöd.**

*) Läs: *Vem styr koloniseringen av Europa – och varför?* i boken » De binder os på mund og hånd« utgiven av Dansk Kultur på Forskningsforlaget Rafael 2006. ISBN 87-91107-17-2

Har maffian foten inne i EU:s högborg?

Trots EU-revisorerna, Connolly och Buiteness årlånga granskningar och avslöjanden om bluffakturor, nepotism och bedrägeri inom EU har det aldrig lett till ett erkännande och ändring av förhållandena. EU-ledningen talade runt omkring och försökte i stället att klara det på ett annat sätt: Connolly blev avskedad och Buitenen försökte man att baktala som sinnessjuk. EU fortsatte oförtrutet med sina maffiametoder. Så sent som 2003 krävde den svenska EU-parlamentsledamoten Sacredeus förgäves att få till stånd en opartisk undersökning. Därpå inlämnade han med 63 andra EU-parlamentariker ett misstroendevotum mot de suspekta EU-kommissionärerna för att driva igenom ett ansvar i kommissionen.

**Men – EU hade andra regler, hette det:
antingen gällde misstroendevotum alla kommissionärer
eller -- ingen! (!!!)**

VARFÖR gick det som det gick?

Hur kunde Sverige hamna mitt i skiten, där de befinner sig nu?

Du hittar svaret i EU, dess bulvaner och dess politiker.

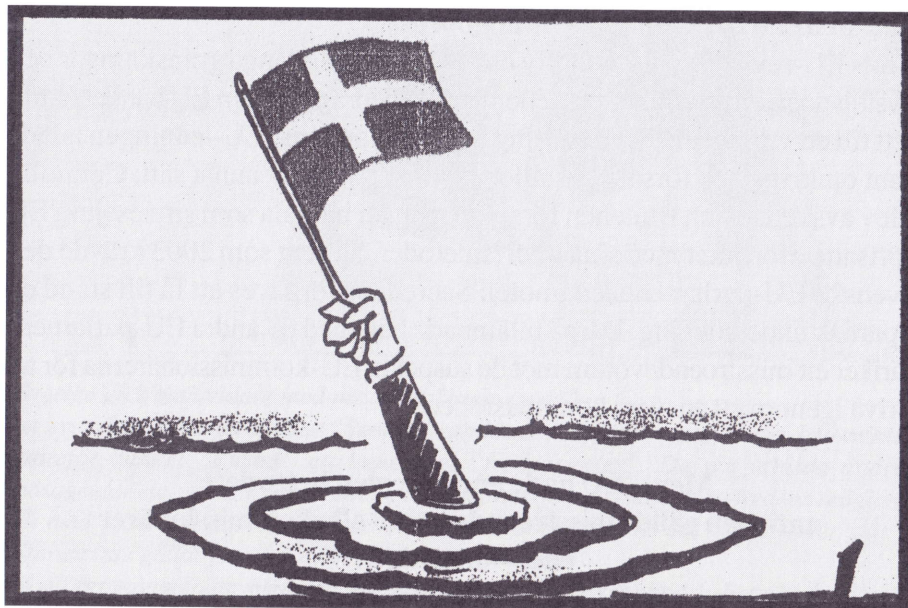
**Det var EU som öppnade för jätteinvasionen
från de muslimska länderna.**

Hur kunde tyskarna låta Hitler komma till makten?

De röstade på honom.

– och hur kunde européerna överlämna makten till araberna?

Vad kan vi göra?

- 1) Ska vi bara underkasta oss islam som dhimmier? Vet du vad det innebär?
Läs om det.
I så fall kan vi använda Glistrups* telefonsvarare: „Vi kapitulerar, vi kapitulerar, vi kapitu...“
Det verkar det svenska försvaret vara helt eniga i. Deras nedskärningar är otroliga eftersom de menar att faran från öst, från Ryssland, är överstånden.
- 2) Förkunskaper är nyttiga. Läs om Muhammed, Koranen, andra muslimska heliga skrifter och om olika muslimska fraktioner.
- 3) Läs världshistorien om islams erövringar.
Kom ihåg att det alltid är segerherren som skriver historien.

**) Glistrup var den första politikern i Norden som klart såg vad muslimsk invandring skulle medföra av obotliga olyckor.*

- 4) Sätt in dig i propagandametoderna. Var alltid skeptisk. Lär dig att läsa mellan raderna. Undersök alltid vilka inställningar som ligger bakom den som uttalar sig (politisk tillhörighet?)
- 5) Lägg märke till vem propagandan siktar in sig på. Det är i stor utsträckning barn och unga. De är lättast att manipulera eftersom de ännu inte har så mycket erfarenhet och insikt i världens förtret, men vill gärna tro det bästa om sina medmänniskor. Och de är framtidens väljare och politiker som ska bestämma landets politik och tillhörighet.
Stärk därför familjebanden. Ge dig själv tid till att ta reda på vad om föregår omkring ditt barn: på dagis, i skolan, på fritids, på utflykter, med kamraterna. Vilka böcker lyssnar de på vid högläsning? Vilka ska de själv läsa i skolan? Vilka filmer tittar de på? Vilka föredrag lyssnar de till?
Vi har ju sett hur man kan uppfostra barn i diktaturer som under Hitler, Stalin, Mao, etc. Även på hemmafronten ägde en liknande politisk indoktrinering rum, ofta utan att föräldrarna visste det: 1968-års kommunistvåg kom inte av sig själv! Och den är fortfarande här, vi lider under den.

Socialdemokraternas propagandaskylt

Alla ska med. Rubb och stubb. Allah ska med!

Denna bok visar på ett balanserat sätt hur Sverige mist sin självbevarelsedrift och hur landet därför glider mot en framtid med ekonomiskt, kulturellt, folkligt och andligt sammanbrott. Ett sammanbrott som på sikt också hotar Norge, Danmark och resten av EU.

En femte-kolonn sitter på den styrande makten i Sverige. Denna interna femte-kolonn förstärker sig i rask takt med en extern femte-kolonn som är helt ovetande om sin uppgift i det stora spelet. Målet är att eliminera framtidens svenskar såsom kulturell och politisk maktfaktor i Sverige.

ISBN 978-87-91107-23-8

9 788791 107238